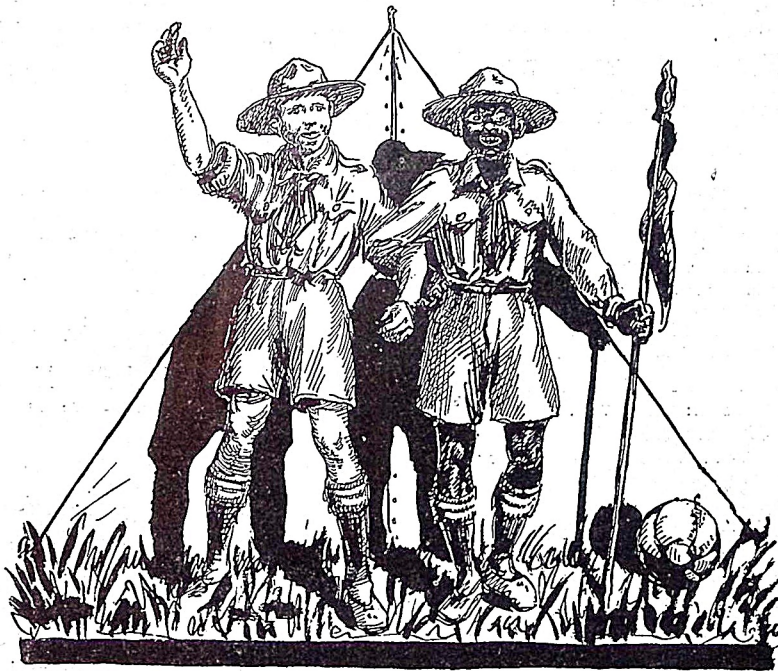

Spejdernes Magasin

„Nationernes forbund —“

❧ Februar 1924 ❧

HAANDVÆRKERBANKEN I KØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867
HOVEDKONTOR

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 8135 & 11135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13618

TRIANGLEN 3
Telefon Central 9040

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 2161 - 8316

NØRREBROGADE 17
Telefon Central 4894 - 7743

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10-3 og 5½-6½. Lørdag kun 10-2.

ADLER CYCLE A/S

København K. - Sætovet 1-3.

Cycler, Dæk, Slinger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder- skinner til Privat- og Lejrbrug. korpset indrømmes **RABAT**

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adelersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

NEFA — den ideelle, elektriske

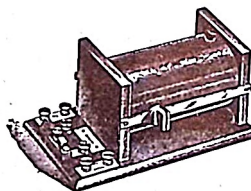
Cykelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Radio Apparater

og

Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf.: C. 1493, Byen 3256.

Telegr.-Adr.: Gottlieb Hansen. — Katalog mod Porto.

Spejdere, som selv vil fremstille Deres Radio-
være den lige udkomne Bog: apparater, kan ikke und-

Radio Telegrafi og Telefoni

med Vejledning til Apparaters Fremstilling

I England solgt i 100,000 Eksempl. Pris 3 Kr.

Faas hos enhver Boghandler.

ANDR. FRED. HØST & SØNS FORLAG

Til Tændernes Morgenparade
Børstes der med
Colgate Tandpasta

Tropiske Fugle.

Stort Udvalg i tropiske Fugle saasom forskellige Arter Astrilder, Risfinker, Sel-skabspapegojer etc. Store talende Papegojer. Kanarifugle, alm. og Harzer. Fuglebure. Glasakvarier, Koldvands- og Trope, Fisk samt Vandplanter.

Sønchens Fuglehandel

Larsbjørnstræde Nr. 12

Telefon Byen 1060 x.

Spejdere husk

Skakspil Damspil og Legetøj
billigst

Gothersgade 113, Kj.

Telefon Byen 5671 x.

ENHVER SPEJDER

bør til enhver Tid være i Besiddelse af en Eversharp. Særlig den korte Model med Lommeholder, som her er afbildet, egner sig for Spejdere, da hele Pencilen gaar ned i Lommen og derfor vanskelig tabes.

Forlæng den ægte

EVERSHARP

REG. U.S. PAT. OFF.
Navnet staar paa den.

GRØNNINGEN 25

TELEFON 5100

B Ø G E R

Hasselbalchs Ungdomsmagasin. Hasselbalchs Ungdomsmagasin udkom sidste Aar i ti Hefter. Hvert Hefte bragte en afsluttet Fortælling, der var ypperligt illustreret af »Drengenes Tegner« Axel Mathiesen. Alle de, som i Aarets Lob »slugte« de smaa Boger, der var skrevet af Drengelitteraturens første Mænd (Torry Gredsted, Marius Dahls-gaard, Vilhelm Bjerregaard o. s. v.), vil med Glæde erfare, at Hasselbalchs Forlag ogsaa i Aar udsender Ungdomsmagasinet, og nye Læsere vil sikkert komme til. Det taler til Ære for vor Tids Ungdom, at den foretrækker den- ne virkelig gode og sunde Læsning for de gamle Nick-Carter Hefter, der ikke var al den Tid og Penge værd, som ofredes paa dem. — At Magasinet stiler en stor Præmieopgave i Udsigt, virker vel kun som endnu en Tiltrækning. 1. Hefte udkommer 1. Februar.

Leverandør til
Billigste Kilde

Københavns Div.
for Tryksager

KJØBENHAVNS MÆLKEFORSYNING

Telf.
310
954

Telf.
310
954

Kører med
sine 80 Detailvogne i København og Omegn

F. O. CARLSSONS EFTFL.

Carl Jonsen.

URMAGER

Amagertorv 31
København K.

Specialforretning
i
Ure og kæder.

Drøngeure fra 8. Kroner..

Grundlagt 1877.

Telf. Byen 7754.

Første Klasses Reparationsværksted

RESERVERET

SPEJDERE!

Spis altid

ROYAL-STÆNGER!

FAAS OVERALT.

KONFEKTUREFABRIKEN »ROYAL«

**Sygepleje-
artikler.
Brokbind.
Flonels-
bind.
Gummi-
strømper.
Vat. Gace-
bind.**

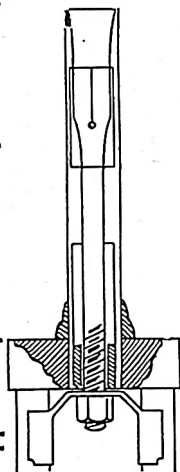
GUMMISAALER

3 Mdrs. Garanti for Slid.
Træthed og omme Fodder undgaas.

Spejdere 10 pCt. Rabat.

Amk. Gummivare Industri,
Vestergade 3. Tlf. By. 4195

Jeppesens patenterede Forgaffelsikring

hindrer ethvert Gaffelbrud.

V. Schmidt,

Holmensg. 29. Tlf. Byen 2925 y
Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommefløjter

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV

FÆLLEDVEJ 9

TELEFON 3709

ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSER

HVERDAGE 9—6

SØNDAGE 10—4

HELLESENS VII-20

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

*Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i*

Dybfors. 11.

Telf. 12865.

N. F. JOHANSEN A/s

FARVERGADE 4

KØBENHAVN B.

TELF. BYEN 7347

Specialforretning i Radioapparater

Færdige Apparater og alle løse Dele for Selvbyggere

Katalog sendes 15 Øre + Porto.

Nehms Handels- & Sprogkursus

Amagertorv 31, 2

Telf. Byen 4090

Kontorskrift, Regning, enk., dobb. og Kolonnebogholderi, dansk, tysk, engelsk.
fransk, Handelskorrespondance, Stenografi, Maskinskrivning.

Aabent 10 Fm. — 9 Aften, Lørdag til Kl. 2 — Program sendes portofrit.

KONDITOR

HENNING KLENZ - TORVEGADE 32 - BYEN 3423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
FREDENSVEJ 61 · CHARLOTTENLUND

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 1786

NUMMER 5

FEBRUAR 1924

8. AARGANG

SPEJDERNES FAKKELTOG TIL LAUGE KOCH

SØNDAG DEN 20. JANUAR 1924

Tegning af Asger Riber.

Ungdom — hils dine Helte
— midt i en tvivlende Tid —
lad deres Storsyn og Stræben
styrke dig selv til Strid!

Ungdom — hils dine Helte,
tænd dem et flammende Baal —
lad dine dunkle Drømme
mærkes af Mandens Maal!

Bryd de Baand, der vil binde —
spænd din Bue — og strid!
Ungdom — hils dine Helte
midt i en tvivlende Tid!

G. J.

DET DANSKE LANDSHOLD

TIL

JAMBOREEN 1924

Som meddelt i Januar Nr. af V. U., skal Danmark stille et Landshold paa 48 Spejdere. Følgende Regler for Deltagelse opstilles:

Hver Trop har til Landsholdet Ret til at indstille 2 Spejdere som opfylder følgende Betingelser:

1. Spejderen maa ikke være over 18 Aar den $\frac{31}{7}$ 24.
2. Spejderen skal være 1. Kl.s Spejder.
3. Spejderen skal i det daglige Liv i Troppen have godtgjort, at han er flink og paalidelig.
4. Spejderen skal forpligtige sig til at deltage i en Træningslejr, som bliver afholdt antagelig i Pinsen, (Lejren kommer til at ligge paa et for de deltagende centralt Sted).
5. lige saavel som han skal deltage i en Lejr 1 Uge før Jamboreen her i København.

Spejdertroppens Indstillinger sendes gennem Kolonnen og Divisionen til *Kolonnechef Kaj Lundby, Vendersgade 29², København K.* inden den *1. Marts 1924*. Troppe, der ikke indsender Anmeldelse i rette Tid, vil ikke komme i Betragtning.

I den første Træningslejr vil de 60 dygtigste Spejdere blive udtaget til selve Landsholdet.

Kolonnen eller Divisionen maa sørge for, at hvert Hold paa 6 Mand til den første Træningslejr medbringer deres eget Lejrudstyr d. v. s. Telt, Spader, Økser etc., idet der fra Danmarksudvalget kun vil blive sørget for, at de Naturalier, der skal bruges i Lejrperioden, kan faas til Købs i nærmeste Landsby.

Nærmere Plan for Træningslejren samt Opgivelse over, hvad hvert enkelt Spejder skal medbringe, meddeles i næste Nr. af V. U.

De passive Deltagere.

Foruden Landsholdene paa 48 Spejdere hver, venter vi en ca. 4000 fremmede Spejdere. Alle disse Spejdere vil ligge i Lejr sammen med Landsholdene, og vi venter at faa en Lejr paa ca. 7000 Spejdere, naar vi regner os selv med.

Men hvad skal nu disse Spejdere foretage sig? Mange vil blive i Lejren, en Del vil tage til København i Ny og Næ, men en stor Del af dem vil ud paa Smaature og se Danmark.

Derfor maa vi have nogle

Fremmedfører-Patruljer.

En saadan Fremmedfører-Patrulje tager ud paa en 2-Dages Lejr-Tur med en større Patulje af udenlandske Spejdere. Man starter fra Jamboree-Lejren om Morgen, drager ud i Terrænet, og viser dem undervejs noget af det, vi synes er saa smukt i vort Land, vore Skove, Strande, Søer, Landsbyer og Gaarde, og vore Fortidsminder. Om Aftenen slaas der Lejr, og ved Baalet er vi vore fremmede Kammerater nærmere, end vi kan komme dem i den store Lejr. Næste Dag fortsættes Patulje-Vandringen (hvis det er en sjællandsk Patulje til Patuljens Hjemby) for om Aftenen atter at være i Jamboree-Lejren.

Men skal vi have noget rigtigt fornøjeligt ud af dette, maa Udvalget vide i Forvejen, hvilke Patuljer, der vil optræde som Fremmedførere, og hvilken Rute, man vil vandre. Derfor maa jeres Trop til Udvalget indsende Meddelelse om, hvor mange Fremmedførere den vil sende, samt Angivelse af Ruterne. Saa skal Udvalget arrangere det fornødne med de udenlandske Spejdere.

I har her en enestaaende Lejlighed til at komme i Lejr med nogle af jeres Kammerater fra alle Verdens forskellige Lande, en Lejlighed, der næppe vil komme igen den første Snese Aar.

Vagn Jensen.

Kaj Lundby.

MED MAGISTER LAUGE KOCK PAA GRØNLANDSFÆRD

Vær ærlige Drengel! Hvem af jer har ikke drømt gyldne Fremtidsdrømme, hvem af jer har ikke tit i Fantasien set jer selv i en eller anden Helterolle? Enten det saa var en ny *Napoleon*, en *Lloyd George* eller en vor Tids *Columbus*. Den Dreng, der ikke har haft det paa den Maade, maa være en mærkelig Dreng. Storsyn og Fremtidslængsel er Vuggegaver, som særlig *Dreng* faar.

Men det kniber saa ofte med at naa Drømmens Solslot. De fleste af os giver alt for let op, naar ingen Vegne, kommer aldrig frem til Lykkelandet, vi saa i de glade, friske *Dreng*-drømme. Men nogle *naar* frem. Der findes *Dreng* — der foruden at drømme ogsaa véd at handle, *Dreng*, som foruden Længsel ogsaa har Vilje, saa de sætter noget ind paa at naa det, de har sat dem for. Dybest set er det disse Mænds Bedrifter, der faar os til at spytte i Næven og tage fat, naar Opgaven en Dag ligger der og venter paa os.

Lauge Kock er en af disse Mænd. Hans Navn er kendt af hver dansk Dreng, og jeres Kammerater i de andre Lande kender det ogsaa.

Lauge Kock er en uforfærdet Polarfarer, der allerede har lagt flere Rejser deroppe i de evige Isørkener bag sig. Som Dreng elskede han Naturen, jagede i Skoven, gravede i Jorden efter Oldtidsminder og passede ved Siden af sin Skole saa godt, at han tyve Aar gammel kunde tage en god Studentereksamen. Og endda havde han faaet Tid til — som vi — at drømme om stolte Bedrifter, han vilde udføre.

— Og Chancerne, der tit flyver os om Ørerne, kom ogsaa til *Lauge Kock* en Dag, — og fandt ham parat.

— Maaske var Chancen i første Omgang ikke særlig stor, en Rejse til en arktisk Station paa

EFTER „DANSKE DRENGE“

Diskos-Øen. Men Chancen blev grebet og Opgaven blev løst — og hjemkommet til Danmark laa Belønningen for Troskab i det lidet dér i Form af en ny og større Opgave. Denne Gang skulde *Lauge Kock* som Karthograf deltage i *Knud Rasmussens* Rejse til

Grønlands Østkyst, hvor det gjaldt at kortlægge hidtil ukendte Kyststrækninger. Der var noget at tage fat i — men Opgaven blev løst! Og den, som *lyder*, skal engang komme til at *byde*! Den Matros, som passer sin Dont, skal nok faa egen Skudel! Det fik *Lauge Kock*. Ganske alene hvid Mand og kun ledsaget af tre Eskimoer har han i nogle Aar indlagt sig stor Fortjeneste ved at udforske og kortlægge Strækninger, hvor Mennesker aldrig havde sat deres Fod. Strabadser har han gennemlidt, Sult har han døjet, uhyre Hindringer har han slidt sig over. Men med sejt Vilje gik han den Vej, han havde sat sig for at gaa. Hans Mænd blev syge af Forfrysninger og Sult, hans Hunde styrtede den ene efter den anden af

Udmattelse, men intet forskrækkede ham eller gjorde ham modløst! Modigt sled han sig over Indlandsisen, tvang sig Dag for Dag nærmere til sit Maal, trodsende alt.

Op før nogen anden, hver eneste Dag, for at lave Mad til Eskimoerne og skære Pemmikan-Foder til Hundene. — Derefter en drøj Dagsmarch over Snemarker og Isbræer, ofte i Snestorm, hvis Mage vi aldrig har set, altid i en Temperatur, der snart skulde faa Næsetippen til at fryse af en anden.

Og naaede de omsider dødt trætte og forasede i Lejr, kunde han end ikke hvile, men siddende i sit Telt i Kuldegrader maatte han tage fat paa Kortlægningsarbejdet eller paa Planlæggelsen af Rejsens foran ham liggende Distancer.

Men den, som ikke lader sig kue, staar en Dag ved Maalet. Nyliq kom han hjem fra sin drøje Færd. Hans Navn var i alles Munde, hans Bedrifter diskuteredes af enhver Skoledreng i Landet. — Men hvad gør *Lauge Kock*? Lægger han sig til Hvile paa sine Laurbær? Nej — han rustet til den næste Ekspedition.

Og saaledes skal det være. Bare fremad, aldrig give fortabt. Det er der nok, der gør. — Vil du gerne med Magisteren paa Rejse? — Det er ikke sandsynligt, at du kommer det. *Grønland* er ikke et Sted, hvor vi alle kan komme. Men der er ogsaa Opgaver andre Steder i Verden. Maaske skal du løse disse. Ja, hvorfor ikke netop du?

Hæng bare i. Spyt i Næverne og tag fat. Vær parat til at gribe Chancen den Dag, den kommer til dig. For selv om det var *Lauge Kock*, der kom til at kortlægge *Grønland*, er der jo nok for dig at tage fat paa endda. Og du er jo ogsaa af Vikingslæggt. Saa du kan sagtens naa frem til dit Drømmeslot, om du blot vil sætte noget ind paa det. H. B. Ø.

VOR FASTE BORG

En Nytaarshilsen til danske Spejdere.

AF OLFERT RICARD

»Herren Zebaoth er med os,
Jakobs Gud er vor faste Borg.«
(Salme 46,1)

Herren Zebaoth er et af Guds ældste Navne.

Det betyder: Hærskarernes Gud; men hvad for Hærskarer, — det tvistes de Lærde om.

Nogle mener ligefrem: Israels Krigerskarers Gud. Og det var han. Han var i deres Lejr og førte dem til Sejr. Og han vil endnu være med en lille Hær, naar den kæmper paa Retfærdighedens og Sandhedens Side.

Men andre forstaar Navnet som: Stjernehærens Gud. Og det er han ogsaa. Det er ham, som har tændt alle disse gloende Verdener og slynget dem ud i det uendelige Rum og bestemt deres Baner.

Og atter andre tyder det som: Engleskarernes Gud. Det er han ogsaa. Bag Stjerneboerne boer Stjernekongen, omgivet af Titusinder af himmelske, skinnende hvide Legioner. En Verden for sig: som der er et Mineralrige og over det et Dyrerige og atter over det en Menneskeverden, saadan er der igen over os en Engleverden.

Allt det er godt at tænke paa, ogsaa for Spejderdrenge, naar de ligger en Nat om Lejrbaalet. Over dem har de da de klare Stjerner — som Gnister mod den nat-sort Himmel. Men Engles klare Øjne ser ogsaa ned paa dem. Og midt iblandt dem er den Hellige — Drengelhærens Gud.

Ham kalder nu Sangeren: Vor faste Borg; og derfra har Luther Tanken, naar han sang: Vor Gud, han er saa fast en Borg.

En dansk Digter vilde ikke netop falde paa at kalde Gud: vor faste Borg — her i dette Land,

hvor vi strides om Fæstningerne, som var vi Fjender, og har revet vore Fæstninger ned.

Hvad vilde vi kalde ham? Heller ikke: vor Klippe — her, hvor vi kun har Klipper paa Bornholm

og Sol paa vore Kinder. Saadan er Gud al Glædens og Livets og Sundhedens Kilde.

Men den gamle Sanger sagde nu: vor Borg.

Borge har vi ikke mange af i Danmark, de har passet bedre paa dem i andre Lande. Enten er de brændt eller revet ned eller sunket i Ruiner. Men vi har da Kronborg, som er en Perle, og Frederiksborg, som ogsaa er festligt, og Kristiansborg, med sit Taarn.

Englænderne siger: my home is my castle. mit Hjem er min Borg. Der er jeg selv Herre, og hejser kun min Vindebro ned for dem, jeg kender og holder af eller vil være god ved.

Hjemmet er det første Sted, hvor vi har været under Borgens Værn. Og det var Gud, som stod bagved vore Forældres værnende Kærlighed. Den stammer fra ham.

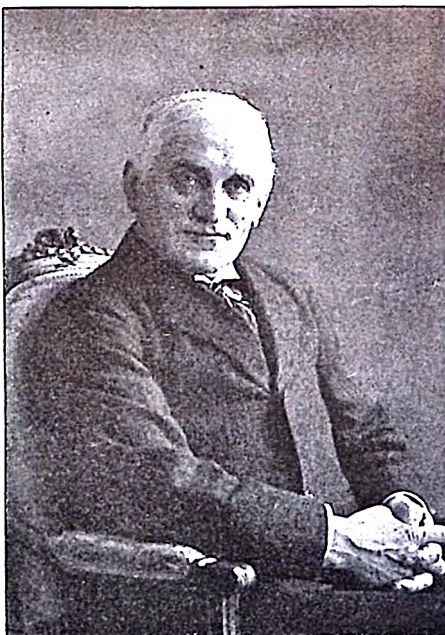
En god Ven kan ogsaa være en god Borg. Man er godt værnet i en Vens trofaste Sind. Og det er ogsaa Gud som har givet Menneskehjertet Venskabs Gave.

Men en Dreng, som ikke frygter for at gaa paa egen Haand, han finder ogsaa sin egen Vej til den ægte gamle Borg, som er Gud selv.

Stjernekongen og Menne-skevrømlens Gud og Engle-hærens Herre han vil ogsaa være min Gud. Især i store højtidelige Øjeblikke, som naar Aarets Hjul drejer, er det godt at befæste sig i den Tanke.

Lad enhver alvorlig og kæk Spejder stille og helhjertet befale sig Gud i Vold paa Nytaarsgrænsen. Alene og paa egen Haand. Men lad saa alle Spejderkammerater hilse hinanden et Glædeligt Nytaar i Hærskarernes Guds Navn og sammen tjene Danmarks Borg som tro Sønner!

Olfert Ricard.

Olfert Ricard.

og Færøerne og Grønland, og ingen bedre Bjærg har end Himmelbjærg. En Nordmand vilde meget bedre forstaa det Navn.

Saa snarere: vor Sköv. For Skoven elsker vi, Skovens Stilhed og Skygge og Svalhed og Dybde. Eller: vor Hayn. Det hedder vor Hovedstad, og som Skibet lægger sig til Ro ved Kajen efter at være omtumlet af Bolgen, saadan anker ogsaa en fortumlet Sjæl hos Gud. Eller: vor Sol. For Solen elsker vi alle, Sol over Enge og Sol paa Strand, Sol i vore Stuer

Vi tager vel allesammen i Skoven i Februar som i enhver anden af Aarets Maaneder. Det er derimod ikke alle, som bruger ogsaa denne Maaned til at drive Naturiagttagelse i. De fleste anser dette for at være noget, som er forbeholdt Sommerens Ture. Men de, som for Alvor er interesserede i »woodcraft« — og dem findes der da efterhaanden en Del af — de opdager snart, at det ikke er tilstrækkeligt at kende sit Lands Natur i nogle Sommermaaneder. Man skal »følge med« Vinteren igennem!

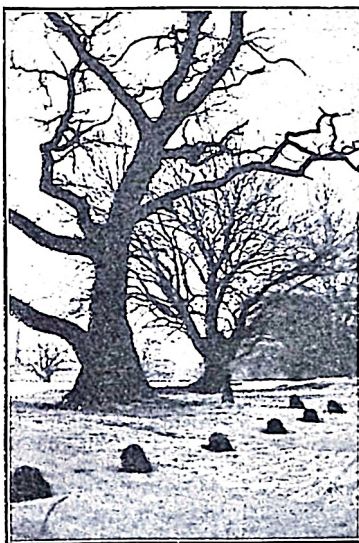
Lad os saa se, hvad vi kan opleve et Par Februardage i Skoven. Det bliver vel nok Snevejr i hvert Fald en Del af Maaned, og vi skal vel se at komme ud at kælkel. Hvis vi gaar lidt bort fra de mest befærdede Steder, og hvis Sneen ikke ligger i et alt for tykt Lag, kan vi sikkert finde tydelige Dyrspor: Raadryet er sprunget over Grøften, Haren er løbet i fuld Fart over Sletten, Ræven har vist sig i Nærheden af Husene, og Maaren har sat sit elegante Fodaftryk i Sneen under Træerne. Vi lægger samtidig Mærke til Fuglene omkring os; de er lette at iagttage nu, da hverken Træernes Kroner eller Underskoven kan yde dem Skjul. Solsorterne arbejder i Sneen ved Foden af Stammerne; et Par Musvitter er i Færd med at skille de sammenfrosne brune Blade fra hinanden for at se, om der skulde være noget spiseligt nedenunder. Stillelserne, som vi kan kende paa de gule Baand over Vingerne, nøjes med, hvad de kan finde ovenpaa Sneen eller paa Skraaninger, hvor Sneen er blæst væk. Fuglekongen flyver om mellem Grenene, og Gærdesmutten holder som sædvanlig til i Kvasbunkerne. Og Spætten delikaterer sig med Fluer og Edderkopper, som er gaaet i Vinterhi under den løse Bark paa et udgaaet Træ.

Vi kan sikkert ogsaa faa Lejlighed til at hilse paa nogle af vore Vintergæster Nord fra. Maa-

I SKOVEN I FEBRUAR

ske en lille Flok Dompap'er, som med værdige Bevægelser forsyner sig med de sidste Frugter paa Asketræerne, eller en Flok Kvækerfinker, som er ved at tage Afsked med Danmark for at vende hjem til Nordsverrigs Skove. —

Det er forøvrigt ikke nødvendigt at tage til Skoven for at stu-

Ved Trepilelaugen.

Fot. »Spejd, Mag.«

dere Fugleliv i Februar. Omkring Foderkasserne i Byens Park er der ofte samlet et helt internationalt Selskab af Fugle fra Lande, hvor der er endnu koldere end hos os. Og i en Sø, som af en eller anden Grund ikke er islagt, kan man træffe Svømmefugle, som ellers aldrig viser sig i Nærheden af en By. — Københavnerne, som interesserer sig for Fugle, kan i Februar gaa paa Opdagelse i Østre Anlæg og Frederiksberg Have og ved Sortedamsøens »varme End«. — — —

Men der kommer ogsaa Tøvejrdsdage i Februar, saadan en Februardag, hvor Luften er fugtig og diset og lun, og Sneen smelter, og det risler i Grøfterne, da skal vi i Skoven og mærke, at Foraaret nærmer sig. Vi skal høre Lærken paa Vejen derude! — den er sikkert allerede kommet. Og vi skal kigge til Raklerne paa Birken og Hasselbusken og se, om Vorterodens første grønne Spirer er kommet frem. Vi skal prøve at lukke op for Bøgetræets Knopper og se de fine sammenkrøllede Blade. Og vi skal ogsaa lægge Mærke til Træerne selv: se hvordan de mørke Stammer og Grene danner et vældigt Fletværk mod den lyse Himmel, og hvordan hvert enkelt Træ er bygget op paa sin særlige Maade, har sin særlige »Arkitektur« — noget, som man ikke bemærker om Sommeren, naar Bladene er kommet frem.

Vi skal ogsaa en Dag være med, hvor der fældes Træer, lægge Mærke til, hvordan der hugges for at Træet kan falde til den rigtige Side, se paa »Stødet« og tælle Aarringene, og vi skal lære at kende de forskellige Slags sorteret Træ: Snitgavn, Klov, Knip-pel og Kvas.

Mon ikke vi ogsaa skulde se at faa lidt af det begyndende Foraars med hjem i Stuen: Birkegrene, som kan springe ud meget hurtigt, naar de faar lidt lunkent Vand, Hasselgrene med Hanrakler og Hunblomsternes morsomme røde Støvfang, og Pilens hvide »Gæslinger«.

Og saa skal vi forøvrigt i Februar — hvis vi ikke allerede har gjort det — planlægge vort Naturstudium for den kommende Tid: hvad vi særlig vil interessere os for, hvordan vi vil anlægge vor Dagbog over Oplevelser i Naturen, hvad vi kunde ønske at faa til vor Samling eller vort Herbarium, hvilke Fotografier vi skal se at faa taget o. a.

Jo, der er nok at gøre i Februar for den, som dyrker »woodcraft«!

LEJR
AF OVE HOLM

Til Sommer vil vi faa Lejlighed til at se, hvordan andre Landes Spejdere ligger i Lejr, og vi vil samtidig kunne vise dem, hvordan danske Spejdere lever deres Liv i Lejr. Det er jo ikke alene Landsholdene, der vil komme til at bo i Telte, men alle Spejdere overhovedet, som kommer herop til Jamboreen, bruger Telt- og Lejrudstyr.

Derfor er det nødvendigt, at I allerede nu tænker paa Sommerens Lejr og dygtiggør jer, saa at I ikke kommer til at staa tilbage for vore Gæster i spejdermæssige Færdigheder. Nu er ganske vist Lejrliv noget, I alle har deltaget i og er ret dygtige til, men det er næppe af Vejen at repetere. Dels er der altid noget, man glemmer, dels noget, der kan gøres anderledes og bedre, og jeg skal derfor give nogle Vink angaaende Lejrlivet.

Lejren er det Sted, hvor man sover og spiser, og derfor skal der være den samme Orden og Renlighed i en Lejr som i et andet Soveværelse og Spisestue. Det er det første, man maa huske. Det vilde være en meget let Slutningsopgave, hvis man blev stillet overfor den Opgave at bestemme, hvilken Lejr, der tilhørte en gammel Trop og hvilken en ny Trop, og fik Lov til at se, at i den ene Lejrs Telte laa alt Hulter til Bulter, i den andens var alt i Orden, i den ene Lejr flød Kogekar og Stegpander fulde af Fluor og Fedt ved Kogestedet, i den anden var Kogegrejrene renskurede.

Men lad os gaa systematisk til Værks her og begynde med Soveste-

Enhver Spejder ved, at Ove Holm var Danmarks første Patruljefører. Naal — een skal jo være den første, og at det netop blev Ove, er maaske lidt af et Tilfælde. Men medens Hundreder af Patruljeførere i Tidernes Lob er forsvundet uden saa meget som at ridse Forbogstavet af deres Navn ind i Spejderkorpsets Mindeeg, saa vil Oves Navn alle Tider staa tydeligt at læse for Fremtidens Spejdere.

Men tro nu ikke, at Ove gaar rundt med Gammelmandstanker og er blevet »for fin« til »at lege med«. Han hører nu som altid til dem, der bærer, selv om han maaske for Øjeblikket mere slider for os ved Skrivebordet end i Marken. Men hør nu, hvordan han for

kort Tid siden gjorde sin »Good-turn«: Det var en Gang i Foraaret, at Ove og hans yngre Broder Kurt (ogsaa gammel Spejder) gik sammen gennem Frihaugen. Pludselig kommer en stor Bryggervogn med to lobske Heste suende i fuld speed bag dem. Uden mindste Aftale sætter de i Lob og naar op paa hver sin Side af de stejle Heste — fat i Skaglerne med den ene Haand og tvinger nu Hestene til at standse ved at trække Hovedet ned med et kraftigt Tag i Tøjlerne. Hurtig Opfattelse af Situationen — i Besiddelse af teknisk Viden — modigt!

Ja, tag I kun Ove til Forbillede, saa gaar I ikke galt.

J. H.

det, dernæst tage Madlavningen og sidst: en Dag i Lejren.

Sovestedet.

Sovestedet. Et Spejdertelt skæmmes ikke af Lapper, men af Huller, det vil sige, det skal altid være ordentlig repareret. Alle Stropper skal være i, og Stropperne skal ikke være saa lange, at Teltet svæver oppe over Jorden. (Se Tegning).

Teltstængerne maa ikke være for lange. Er de det, maa de presses ned i Jorden, saa at de ikke løfter Teltet op fra Jorden. De skal have et Søm i Toppen til at fastgøre Bardunerne i; det ser forfærdeligt ud, naar Teltet er krammet ned over Teltstangen og surret om den med Bardunen. Plokke skal være helt i Jorden. Bardunerne skal være stramme om Dagen (i Tørvejr) og alle danne nogenlunde samme Vinkel med Teltet. Bardunstrammere skal være anbragt som vist paa Tegningen for at kunne holde ordentligt i Tørvejr. Underlag i Teltet er det godt at have, og har man ikke Madrasvaar, er det bekvemt at bære Halmen i det. Madrasvaar bør man have. Det er meget billigt Tøj, der bruges til det, og jeres Søster eller Moder kan nemt sy det.

Det er meget nemmere at holde sin Lejr i Orden og fri for Halmstumper, naar man har saadant et Madrasvaar.

Madlavningen.

Madlavningen. Hertil hører 3 Ting: Koge- og Spisegrej, Kogested, Affaldshul.

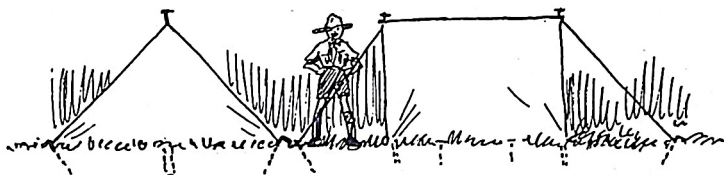
Koge- og Spisegrej maa gerne være bulede og gamle, men skal altid mellem Maaltiderne være renskurede. De renses bedst enten med en fugtig Græstov eller med Grus. Mellem Maaltiderne skal Koge- og Spisegrej være anbragt i det Fri og i »Række og Geled«.

Kogested. Kogerende er det bedste, og en Skorsten for Enden af Renden gør den endnu bedre. Renden skal have Fald bort fra Skorstenen, saa at Vandet ikke løber ned til den, men bort fra den, og ved Forenden bør der laves et lille Hul, der fyldes med Sten, for at Vandet kan dræne bort. Baalet skal være et Flammebaal til Kogning og et Glødebaal til Stegning og Bagning.

Affaldshul er en Nødvendighed og findes derfor ogsaa i alle »gamles« Lejre. Enkelte Steder har jeg set »Papirkurve«; de er meget praktiske

Forkert!
Bemærk: Stropper, Plokke, Teltstang.

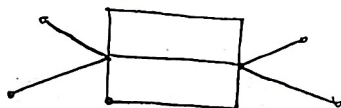
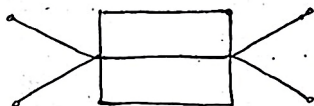

Rigtigt.

til Papiraffald, men pynter just ikke i Lejren og bør absolut ikke bruges til Madrester og lign., der lugter og samler Fluer.

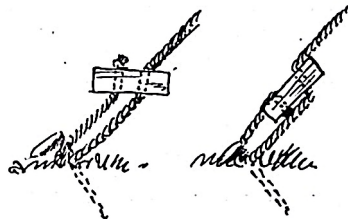
En Dag i Lejren.

Op. Hornsignalet lyder. Den raske Spejder kommer straks ud af sit Telt. Den dovne bliver senere halet ud af de andre.

Forkert Maade
at anbringe Barduner paa.Rigtig Maade
at anbringe Barduner paa.

Sovekammeret udluftes. Tæpperne skal luftes ud og anbringes derfor i spredt Orden i det nærmeste Landskab og over Teltet, hvis det ikke er vaadt af Duggen. Lejren vil ikke se »ordentlig« ud, men Sundhed gaar først, og derfor maa Tæpperne ud i Morgensolen.

Madrasserne hales ud af Teltet og lægges paa Række og Geled, saa at ogsaa de kan blive luftet ud. Teltet

Forkert.

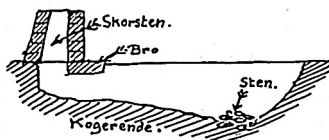
Rigtig.

lukkes helt op, saa at det kan blive godt gennemblæst af frisk Luft.

Morgenvasken foregaar nu. Det Stykke af Kroppen, der er over Haandledet, saavel som en Del af Stykket nedenfor Halslinningen bør ogsaa udsættes for Vand (dette er som Regel ufarligt). Den Jord, der sidder under Neglene, bør ikke tages med hjem (den tilhører Ejeren af Lejrpladsen). Tænderne børstes, og Støvlerne ligeledes (forskellige Børster). Frisuren bør være i Orden i hvert Fald under Morgenmaaltidet. (Paa given Foranledning bemærkes det her, at Kokkene ogsaa skal vadskes, selv om de nok mener, at de bliver snavsede igen under Madlavningen).

Morgenmad serveres nu. Alle, der ikke har gjort Morgentoilette, bør do af Sult.

Opvask. Alle Spise- og Kogekar vadskes op og sættes ordentligt paa Plads.

Sovekammeret gøres i Orden. Teltet bliver ved med at staa paa vid Gab, men Madrasserne og Tæpperne lægges ind og lægges i Orden. Det bør helst ligge ens paa alle Sovepladserne i Teltet. Bardunerne strammes og der rettes lidt paa Teltet, saa at det staa ordentligt.

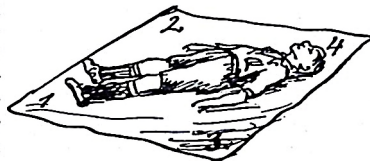
Dagen gaar.

Aften. Teltet: Bardunerne slækkes lidt, for at Duggen, der gør Bardunerne vaade og faar dem til at trække sig sammen, ikke skal hale Pløkkene løse.

Stovler og Sko skal altid tages af, saa at Fødderne kan hvile om Nat-

ten. Det er en Misforstaaelse, naar man tror, at det er varmere at beholde dem paa. Er Støvlerne vaade, bør de fyldes med Halm; det trækker Fugtigheden ud af dem. Desuden er Støvlerne fortræffelige til at opbevare Kniv, Ur, Pengepung og lignende i om Natten; saa ved man, hvor man har det næste Morgen.

Strømpebaand og Bælte, i det hele taget alt, hvad der spænder, tages af eller løses op (f. Eks. knappes

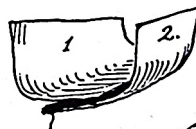
Eet Tæppe.

Ærmer og Halslinning op). Mange gamle Spejdere bruger at klæde sig af, men det er ikke alle, der kan taale det.

Det er fornuftigt at binde Halstorklædet om Hovedet (som Nathue), saa mærker man ikke Træk i Hovedet, hvis der er Træk i Teltet.

Tæpper. Har man eet Tæppe, lægger man sig i det som vist paa Tegningen. Har man to Tæpper, bærer man sig ad som vist paa Tegningen.

(Forts. Side 15)

To Tæpper.

PAA SPEJDERTUR I FRANKRIG OG ENGLAND

»Det er gutterne mine«.

Afsked er altid en besværlig Stund, især naar man ikke ved, hvornaar man igen ses. Det samme sagde Hauer og jeg, da vi sad hver for sig i Toget til Frankrig og genoplevede den prægtige Elbtur, medens vore Medrejsende ivrigt studerede os og hviskede om, at vi sikkert var Amerikanere eller Englændere. Efter som Tiden gik, og Nysgerrigheden hos dem steg, var der endelig een, der tog Mod til sig og spurgte os om vi ikke vilde laane hans Avis, sikkert i den Tro, at vi »Englændere« ikke kunde forstaa ham og saa vilde blive betuttede men stor blev hans og de øvriges Forbavselse, da vi tiltalte ham paa ulasteligt Tysk og takkende tog imod Aviserne. For nu at tilfredsstille Nysgerrigheden fortalte vi, at vi var danske Spejdere, og nu var det paa en hel anden Maade, de saa paa os, navnlig var en af dem, en Herre, venlig imod os og inviterede os ind paa Kaffe, da vi kom til Frankfurt a/Main. Her afslørede han sig som Franskmand og fortalte os om, hvor svært det var for dem at handle med Tyskerne. Han, der boede i Elsass-Lothringen, talte med en særlig god Accent, og det gjorde, at han kunde udgive sig for Tysker. Da han hørte, at vi

over Saarbrücken skulde til Paris, og at ingen af os var stive i det franske Sprog, gav han os Anvisning paa, hvor vi skulde tage hen, naar vi ankom til Paris. »Danmark,« sagde han, da vi tog Afsked med ham, »har følt med os under den store Krig, og derfor vil jeg være meget glad, hvis jeg kunde hjælpe Eder paa nogen Maade.«

Da vi ankom til Paris, var Klokken blevet 12 om Natten. Efter at have haft en mindeværdig Tur igennem Slagmarkerne, skulde vi nu se at faa os et Logi, og takket være den franske Herre fandt vi hurtigt dette og dygtig trætte efter de 28 Timers Jernbanerejse faldt vi straks i Søvn.

Dagene gik med Møder. Vi saa en meget interessant Film fra Spejderlivet i Finland o. s. v. Her under havde vi en lille Oplevelse, idet vi var blevet særlig fine Venner med en Vicescoutchef (fra Sverige, mente vi) og da vi sad og saa paa Filmen, som var meget smukt optaget med Lejrene i mønsterværdig Orden, spurgte vi ham, om det ikke var brave Gutter disse Finlændere, og om han nogensinde havde set dem. Stor var vor Forbavselse, da han sagde: »Ja, men det er jo Gutterne mine, og jag har föranstallt denna Films Optagelse!« Deref-

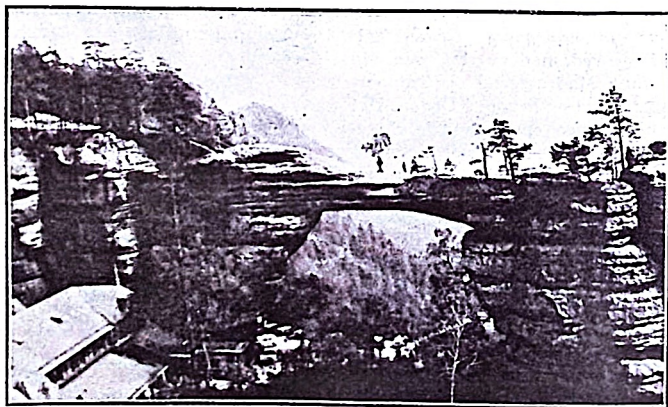
ter var vi ikke i Tvivl, om at der er flinke Spejdere i Finland, og med en Mand som denne prægtige Vicescoutchef, Mauritz Sandberg i Spidsen, skal de sikkert nok hævde sig ved den næste Jambore.

»Excuse me — I forgot«.

Ankommen til Newhaven maatte vi til Toldeftersyn. Her gik det som alle Steder: »Have you any cigarettes?« og saa bag efter »Excuse me, I forgoa you were boy-scouts, they do not smoke.« sagde den smilende Tolder og saa var vi færdige. To Timer senere var vi i London.

Vi fik nu travlt med at bese London, inden vi den tretteden August skulde med Mr. Martin i Lejr. Der var nok at tage sig for! St. Pauls Cathedral, Parlamentsbygningen, Tower, den ukendte Soldats Grav i Westminster Abbey, ja meget mere skulde vi se; vi var godt kørte igennem, naar vi om Aftenen gik til Ro. Vi besøgte ogsaa Mr. Hansen, Direktør for Danish Bacon & Coop., paa Farmen i Cholsey ved Thamesen og foretog derfra Cykelture til Oxford, hvor vi saa en Del af de kendte Universiteter, derfra til Dorchester, hvor den ældgamle danske Kirke ligger o. s. v. Alt for rask gik Tiden.

Endelig kom Dagen, da vi skulde i Lejr og sammen med Mr. Martin tog vi til Charing Cross Station, hvorfra vi med 24 latviske Spejdere skulde tage til Lejren ved Walmer i Nærheden af Dover. Selvfølgelig var vi vældig spændte paa at se, hvorledes Englændere indrettede sig i en Lejr. Vi blev straks lidt skuffede, da vi saa at det var en fast Lejr og endnu mere da vi opdagede, at vi ikke selv skulde koge Maden, som blev tillavet af to Kvinder. Dog, da jeg senere talte med Mr. Martin om Forskellen paa en dansk Lejr og en engelsk og fortalte, at de hjemme i Dan-

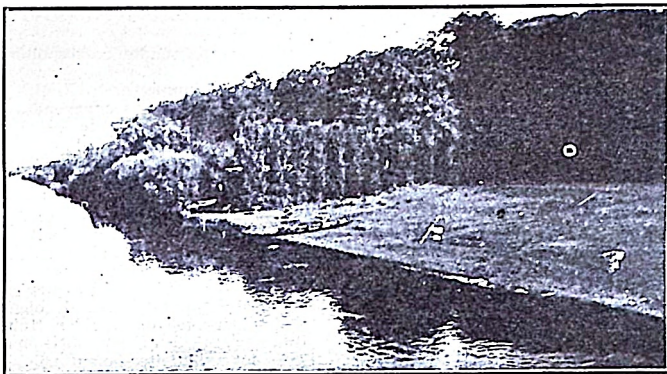
mark selv kogte Maden, saa maatte jeg alligevel give Mr. Martin Ret i at lade Maden koge, thi de Spejdere der laa i Lejren var alle Drengene fra London, de trængte til 14 Dages Boltren i den friske Natur og megen god og kraftig Mad at spise.

»Sov sødt«.

Stor var »Hauers« og min Forbavelse, da vi fik anvist vort Telt, hvor der stod 2 Senge, Servante med Tilbehør og et Bord. Vi var enige om, at det maatte være en Fejltagelse og meddelte Lejrintendanten vor Tvivl; men det var rigtigt nok: som Scoutmaster fik man udleveret et saadant Telt. Senere forstod vi bedre Grunden, thi alle Scoutmasterne i Lejren var ca. 40 Aar, saa der er jo ikke noget at sige til, at de foretrækker en Seng frem for at ligge paa Jorden. Dagene gik ikke som i vore store Lejre med Konkurrencer, men derimod med Fodboldspil, Tennis, Cricket o. s. v. Det eneste faste, Troppene havde at rette sig efter, var Fællesbadningen Morgen og Aften. Resten af Dagen kunde Tropsføreren selv raade over og foretage med sin Trop, hvad han ønskede. For at lette Spejderne, naar de tog paa længere Udflugter fra Lejren, var der hængt et stort Kort over Omegnen op midt i Lejren. Paa Kortet var Seværdigheder og Egnens smukkeste Steder paategnet med Angivelse af Afstanden.

For ved Siden af at opmuntre Drengene, blev der ved Starten fortalt Tropsføreren, at den eller den Trop laa i Lejr i Terrainet tæt ved, hvor Troppen selv skulde slaa Lejr. Naar saa Troppene kom hjem, kunde man være sikker paa at høre den anden Trop fortælle om fjendtlige Overfald, medens de laa i deres »søde« Søvn, men sjældent vidste de, hvilken Trop det var, der havde været paa Spil. Alt var gaaet lyst af uden Tab for Angriberne.

Om Aftenen var der ligesom hos os hjemme det hyggelige Lejrbaal med — som de kaldte det —

Sing-Song. Hvor kunde de Drengene dog en Masse Sange (ikke Revysange), og alle som een sang de med. De latviske Spejdere maatte ogsaa op med nogle Numre, det lod, skønt man ikke forstod Ordene, vældigt kvikt. Til sidst kom Turen til Hauer og jeg. Vi maatte da ogsaa kunne synge, mente de. Vi gav dem et Par af vore bedste Sange.

Morgen og Aften var der en kort Bon og Salmé. Det var et smukt Syn om Aftenen at se de 400 Spejdere opstillet i Hesteskoform omkring Mr. Martins Telt med en Lygte paa højre Fløj af hver Patrulje og saa sluttende af med at marchere forbi Mr. Martin til Musikken af Lejrens store Signalhornorkester.

Præsten i Lejr.

Hver Dag ankom der Flokke af Rovere til Lejren, og blandt dem var der mange gamle skægede Fyre, som elskede at komme ud at ligge i Lejr med deres Drengene. En Dag kom der, som saa tit, en Flok. Der var det særlige ved dem, at Føreren havde deltaget i hele Verdenskrigen uden at blive saaret. Han havde opnaaet 6 Tapperhedsmedailler. Pludselig en Dag fortalte han os, at han til daglig var Præst, og det kunde vi ikke rigtig begribe, thi han var den mest morsomme Fyr, vi længe havde set og hørt.

Jeg fortalte ham, at vi ikke havde Præster som Spejdere i

Danmark. Meget forbavset svarede han hertil: »Hvorfor skulde en Præst ikke kunne være Spejder?«

Paa en smuk Maade hædrede man Spejderkammeraterne, der var faldet i Verdenskrigen: i Lejren var ophængt en stor Tavle med de faldnes Navne, og hver Dag paraderede en Æresvagt 1 Time foran Tavlen. Naar en Trop vendte hjem fra en Udflugt, havde den Blomster med til at smykke Tavlen med. — Desværre kom Dagen, da vi maatte forlade Lejren, alt for hurtigt. Hauer skulde rejse hjem til Danmark, og jeg skulde fortsætte til Argentina. Ved Morgenparaden bragte Mr. Martin os Spejdernes Hilsen med et paa snarligt Gensyn!

Paa Vej til Argentina.

Saa rejste Hauer, den sidste af mine Spejderkammerater, der fulgte mig paa Vej, og jeg var ene. Først nu kom jeg egentlig til at tænke paa, at jeg var paa Vej til Argentina. Medens Kammeraterne endnu fulgte med, tog jeg det næsten som en almindelig Spejdertur, der blot var lidt længere end de sædvanlige. Nu først mærkede jeg Alvoren i at skulle ud og prøve Livet paa egen Haand, bort fra alt hvad jeg holdt af: min gamle Trop og alle Kammeraterne i sydsjællandske Division.

Mange Hilsener til alle mine Kammerater

Knasper.

INTERVIEW

efter næstbedste Mønster.

Vi træffer Ingeniør, Korpsinstruktør, Korpsbestyrelsesforretningsudvalgsformand Ove Holm, K. F. M., H. D. F. M. p. p., i hans Fordvogn.

Vi tager vor Lejr- og Spejderhusdolk frem og skærer os igennem Tobaksroget og spidser ved samme Lejlighed Blyant og Øren.

Vi spørger:
»Mener De, Korpsen og Forbundet bør slås sammen eller ikke?»

»Jall!»

»Hvad er Sandheden?»

»Saharall!»

»Agter De at tilføje Dem Monocle?»
»Derom vil der blive taget Beslutning paa den internationale Spejderchefkongres i August!»

»Og Jamboreen?»

»Jall!»

»Hvor mange Deltagere bliver der?»

»8386 og Frøken Secher!»

»Og hvordan bliver Forplejningen?»

»De forskellige Landes Spejdere skal naturligvis have deres Nationalret. De skal ha', hvad de kan li'. Kineserne skal have Ris. — Det er derfor, vi har faaet saa mange Skolemænd ind i Bestyrelsen. — Nordmændene faar Is a la Grønland, Svenskerne Ænder leveret af B. T.'s Sensationsrubrik, Inderne skal have Slinger (Brandvæsenet har lovet os nogle), Franskmandene faar ristede Kastanier, som Amerikanerne har lovet at rage af Ilden for dem. Til Finken-derne har vi bestilt tusind Søer, der leveres af de forenede Svineslagterier. Kannibalerne skal selvfølgelig ogsaa have deres Nationalret. Vi har tænkt paa Voldsgaard!»

Fortumlede falder vi nu baglæns ud af Vognøren, hvorpaa Holm straks sætter Vognen i Gang og fordufter.

Chr. Houppennig.

The kendte Kent-tovr.

From our withsendte correspondent!

Today we kommet er to Kent, and all here ovre is endevendt. Where end we foer along the street, we all of all is overbeset, and evry place we gaar and staar, we render on a lord-Mayor, and there is lavet great Kalas for os in Buckingham palace. And all the Life is very nicell!

— Det var det inte undervejs!!! —
To Canterbury goes we nu.
Der vanker tea and Irish stew, and Taler holdes fine and solemn af Spejder-Sven og Spejder Holm. But now mit Brev jeg slutte maa, hvis det skal letter-boxen naa. —
At last I tell you must with grief: I savner svært en engelsk beaf.
With many Hilsener
yours
Englandsfarer.

Hvad enhver
Spejder bør vide.

Vi havde ikke vundet Grevens Fejde, hvis Greisen ikke havde været med at spejde.

Naar Konkurrencerne i Rold Skov gik deres Sejrs-gang, skyldes det bl. a. Bjerregaard og Finn Weiergang.

Med Somrens Resultat var nogle for-nojet, om ikke andre, saa var Køge 'ell!

Hvis B. T. skal os ang'i Kaasen, saa gaar vi allesammen paa — Maven!

I den nye Bestyrelse lokker en Kreds af fine Prædagoger.

Kbenhavn's Division laved' Fest i Tivoli, og den blev særdeles overordentlig livlig.

SVIKSPRUTTEN

Hvad der skete i det mærkelige Aar 1923

— Redigeret af Jahaah, os og Thorkel —

Illustreret af Pølse.

Hvis Korpsen overlader alt til Ove, saa faar han næppe Tid at sove.

Knud Jensen har faaet en fin Geschäft: som Kolonnechef kan han bruge sin — Kraft.

Spejderne fra Kent drog i Paasken til Dannevang; mon de nu ogsaa gør det en anden Gang.

Vi skal arbejde til den lyse Morgen, hvis vi til Sommer skal klare Jamboren.

Den ny Bestyrelse kom Vedel i, det var da ganske forfærdelig — mor-somt.

Forleden Dag tog Lembeke Ordet, hvorpaa han Gunnar J. deko'ret.

Depotet for fundne-Sager

meddeler, at —

1) en lidt brugt Sangstemme, mærket T. F. er fundet ved Lægeteltet, der løber rundt og synger østrigske Sange,

2) at et uafgnavet Hønseskelet er fundet i Stabsløjren,

3) at Brødbagningskonkurrencen har fundet Sted,

4) at Voldsgaard er fundet og vejlet for let.

— Kongeaaivisionen lod ved deres Foraarsturnering Kriminalpolitiet lave et virkeligt og højt spændende Ind-brud.

— 1. Silkeborg har haft Aftenunderholdning med 5 Minutters Optrædning.

— 1. Bølgild: 32 Spejdere i 4 Patruljer. Troppen holder Kaniner. 32 Kaniner i 4 Kasser.

— 1. Give har hjulpet Politiet ved en Aftenunderholdning, og med en stjaalet Motorcykle tjent Penge til Sommerlejren.

— 1. Absalon Trop meddeler officielt, at den hører til de førende Tropper indenfor Korpsen.

— Vedels Egne meddeler officielt, at de er mere beskedne og knap saa indbildske.

Divisionerne i 3 Linier.

— Den eneste, der ikke deltog i Midtjyske Divisions Foraarsturnering, var Solen.

— 1. og 2. Silkeborg har indviet deres nye Tropslokale under Overværelse af Tropsraadet, der har faaet ugentlig Træning i Boksning.

— Ved Vestsjællands Divisionsturnering saa man det Særsyn, at Skelskor vandt Holdløbet.

— Kongeaaivisionens store Signalementsopgave: Hvordan saa Fru Jensen ud?

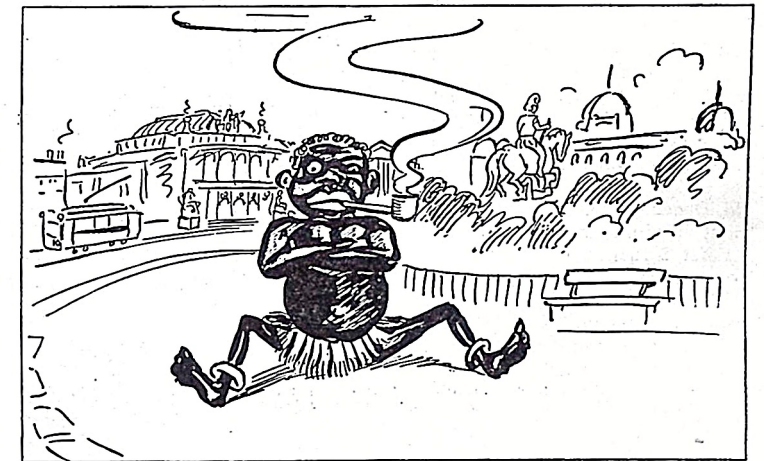
— 1. Ribe Trop meddeler, at i Ribe ved den ene Haand ikke, hvad den anden gør.

— Silkeborgkolonnen har i den Retning altid haft det mest storslaaede Held med sig.

— Samme sidste Kolonne meddeler, at Bølgild Trop er pinlig præcis.

— 1. Bramminge Trop har taget Bramminge offentlige Anlæg under sin Beskyttelse.

— Efter Foraarsturneringen har Vedels Egne ladet deres Telle brandforsikre.

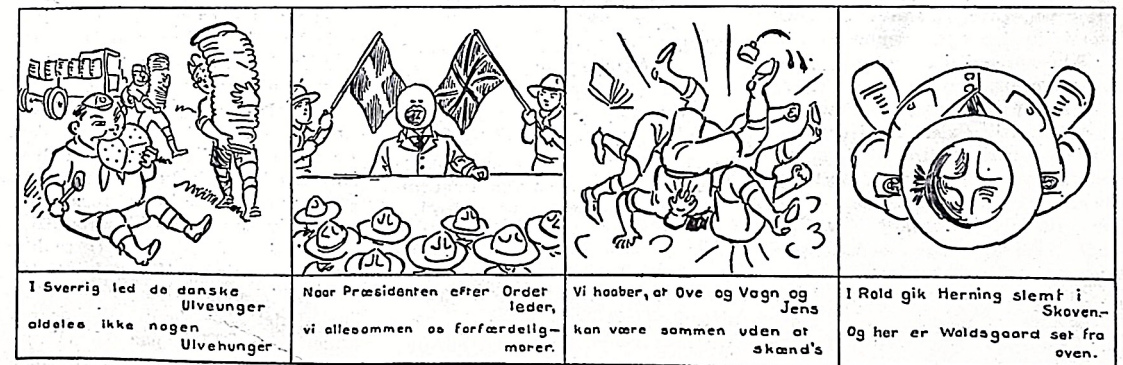

STOR PRÆMIEGADE

(Løsning Side 25).

Dermed følger den store Rebus. I Dagens højtidelige Anledning har vi som 1. Præmie udsat en fed Gaas. Og faar den ærede Vinder den ikke udleveret, har det altsaa været en And.

Løsningen skrives paa krideret Papir med Sørgeland og skal være Redaktionen i Hænde senest Natten til i Forgaars, da vi ellers ikke tør tage Folgerne.

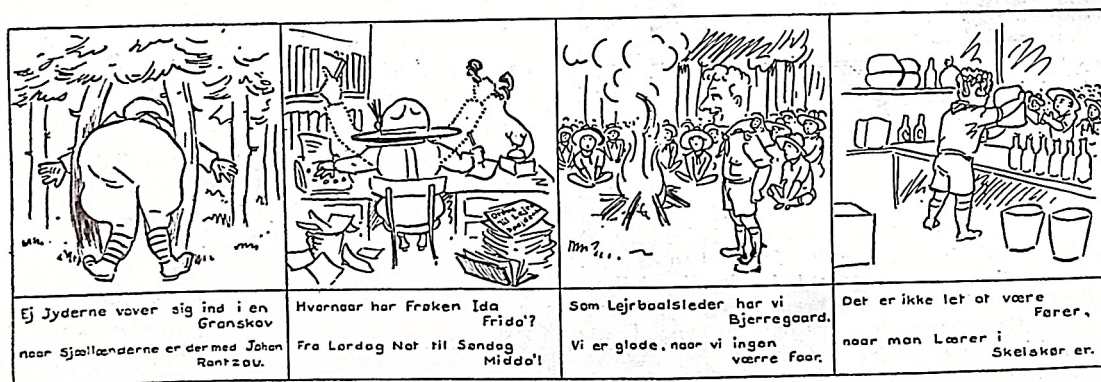

I Sverrig led de danske Ulveunger aldeles ikke nogen Ulvehunger.

Naar Præsidenten efter Ordet leder, vi allesammen os forfærdelig-mør.

Vi hoaber, at Ove og Vagn og Jens kan være sammen uden at skænd's.

I Rold gik Herning slemt i Skoven. Og her er Voldsgaard set fra oven.

Ej Jyderne vover sig ind i en Granskov naar Sjællænderne er dermed Johan Rantzau.

Hvornaar har Frøken Ida Frida? Fra Lordag Nat til Sandag Middag!

Som Lejrbaalsleder har vi Bjerregaard. Vi er gløde, naar vi ingen varme faar.

Det er ikke let at være Farer, naar man Lærer i Skelaker er.

NYT FRA RAADSKLIPPEN

Ulveunger!

Tænk jer, at vi er samlede i en stor Kreds om Raadsklippen, alle danske Ulveunger, lige fra den yngste Ømfod til Seniorbandeforeren og jeres Akela. Maanen skinner ned gennem Træerne og alle de grønne Ulveøjne blinker, men — der er ganske stille, for den gamle Ulv har rejst sig og enhver ved, hvor vigtig dette Møde er, for her skal Planerne lægges for det Aar, der lige er begyndt, det store Aar i Ulvehistorien, da Jamboreen fik Interessen til at samle sig om den danske Jungel. Der er kun 6 Maaneder til den store Tid, Dagene svinder som en Røg, saa travlt vil vi alle faa.

Først fortæller den gamle Ulv, hvordan det staar til i Øjeblikket:

Vi har i den Del af Junglen, der kaldes København, 7 Ulveflokke, paa Sjælland 7 og paa Fyen 1. Som I ser er der kommet 2 nye, siden vi sidst havde Raadsmøde. Skal vi ønske 3. Nørrebro og 3. Absalon velkommen! (Alle Ulvene rejser sig og giver et kort, bestemt Hyl). Dernæst, siger den gamle Ulv, vil vi tænke paa de Ting, vi vil arbejde med nu i Foraaret.

Der er en Del Ulve, der nu er gamle og dygtige nok til at rykke op i Spejderrækkerne. Vi haaber, de vil gøre Flokkene Ære og vise, at en Ulveunge bliver en dygtig Spejder. For at Flokkene stadigt kan have deres fulde Styrke, vil vi nu igen optage nye Brodre i Stammen.

Hør vel, Ulve! Enhver Ulv, der jager i Junglen og moder en Dreng, der ikke hører til i nogen Flok, skal undersøge, om den Dreng kan have Interesse af at optages i Flokken og om Flokken kan være tjent dermed.

Alle de nye Brodre skal kende »Junglebogen« og vor Lov. Løfte og Hilsner og de Ømfodsløse, deres Flok har. De Ulve, der sidst blev Ømfodder, maa nu hænges i med 1. Stjernearbejdet. Hertil fordres:

1. Du skal have været Ømfod i 3 Maaneder.
2. Kende det danske Flag, nøjagtigt kende Forholdene mellem

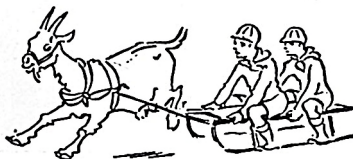
Kors og Dug, saa Du kan tegne det rigtigt, vide hvordan det skal behandles og kende dets Historie.

3. Du skal kunne binde følgende Knob, vide, hvor de bruges, og hvorfor:

Raabaandsknob, Dobbelt Halvstik, Fiskerstik, Flagstik og Pælestik.

4. Slaa et Hovedspring, springe Buk over en Ulv paa din egen Størrelse, sjippe 30 Gange baglæns i Træk med samlede Fodder og Knæene let bøje. (Det udvikler Brystkassen og træner en Masse Muskler) og gaa frit 15 m frem og 15 m tilbage med

— ULVEVINTER —

Torsdag den 27. Dec. var Vedels Egenes Ulveflokk paa Juletur med »Geite« for Kielken.

2 Bøger af Ulvebogens Størrelse paa Hovedet. (For at give Dig Holdning og Føring).

5. Kaste en Bold 10 m med højre og venstre Haand 6 Gange med hver, saa 4 Kast ud af hver 6 er gode.
6. Vide hvorfor og hvordan man skal holde Negle og Tænder rene og hvorfor man skal trække Vejret gennem Næsen. (I skal ikke alene vide disse Ting, men ogsaa gøre dem. Jeres Flokfører kan se ved Bindeinspektionen, om I husker dem).

Alle I Ulve, der allerede har eet Øje aabent, maa straks tage fat for at faa 2. Stjerne. Hertil skal I kende følgende Ting:

1. Have været Ømfod i 6 Maaneder.

2. Kunne afsende og modtage en mindre Depeche ved Toftagsignaler.
3. Kunne de 8 Hovedkompassstrøger.
4. Kunne hele Kong Christian udenad.
5. Have 50 Øre paa Sparebogen.
6. Have lavet en god Model i Træ, Pap, Metal eller Ler helt paa egen Haand eller strikket, file-ret eller malet noget, der virkeligt dur eller for mindst 8 kolorerede Tegninger af Nationalflag, Blomster eller lignende.
7. Kunne børste Støvler, tænde Ild op, lægge dine Klæder sammen og overbringe en Besked paa mindst 15 Ord rigtigt og gaa en bestemt Vej med den.
8. Kunne vadske og forbinde en saaret Finger, behandle Brandsaar og vide, hvorfor der ikke maa komme Snavs i Saar.
9. Gaa Balancegang paa Bommen, gøre Ulvenes Ind- og Udaandingsøvelser og Arm- og Benøvelsen.

Den blaagraa Ulv.

Netop som den gamle Ulv havde sagt disse Ord, blev der Uro i den bageste Kreds af Ulve. De knurrede let og rejste Nakkehaarene, men rorte sig ikke ud af Pletten, da den gamle Ulv endnu ikke havde givet Ordre om at undersøge Sagen. Den gamle Ulv stod og lyttede, saa paa en Gang rettede den sig og gav et højt Hyl: »Det er en fremmed Ulv,« sagde den, »den er fra et andet Land, aabn Kredsen og lad den komme ind, saa vi kan høre hvad Bud den bringer. Ser I ikke, den har hvid Birkebark i Gabet, det betyder, at den kommer i fredeligt Ærinde fra Sveriges Land.« Ulvekredsen aabnede sig, og ind i Maaneskinnet foran den gamle Ulv sprang en blaagraa Ulv. »God Jagt, o danske Ulve!« raabte den. »Jeg bringer Hilsen fra Göteborg i Birkelandet paa den anden Side af det blaa Vand. Vi har nu samlet os en Flok paa 15 »Vargunger«, som I ved er det vores Ord

for Ulveunger, og vi har 2 gamle Ulve til at føre os. Vi arbejder efter samme Lov som I, oh Junglens stolte Folk, og haaber at mødes med Jer til Sommer for at prøve Kræfter. Vores gamle Ulv kommer maaske ned for at hilse paa jeres gamle Ulve sidst i denne Maaned. Jeg hilser jer fra de svenske Vargunger i Goteborg. Den gamle danske Ulv rejste sig, løftede højre Pote, og straks faldt alle Ulvene ind med det store Hyl.

»Du Ulv fra Sverige!« sagde den gamle Ulv. »Tag denne Dag vores store Hilsen med tilbage til dine Brødre og sig, at vi glæder os til at jage med dem til Sommer.« Saa førte en af Ulvene den svenske Ulv ud, hvor der laa en Hjort og viste den en klar Kilde, og da den svenske Ulv var styrket og havde hvilet, vendte den tilbage til Goteborg med Budskabet.

Den gamle Ulv rejste sig endnu en Gang og sagde:

»Som I kan mærke, er andre Landede Ulve allerede i Færd med at træne. De vil for Alvor prøve Kræfter med os til Sommer. Vores Stamme er nu 4 Aar gammel. Lad os vise dem, hvad vi dur til!

Sørg for at jeres Folk er vaagne og hurtige i Vendingen. Lad intet interessant undgaa Øje og Øre. Hold jer sunde og stærke. Brug kun god og ren Tale, for — en Ulv taler Sandhed og behøver derfor ingen Kraftudtryk, hans Ord er nok i sig selv.

Vær gode Kammerater! Til Slut vores gamle Jagtdans.

Alle Ulvene rejste sig, og først dansede hver Flok for sig sin særlige Jagtdans, og til sidst sluttede de alle op og fulgte den gamle Ulv. (Vi vil ikke snakke nærmere om, hvordan Dansene var, for det er en Hemmelighed, og ingen Uvedkommende maa vide derom).

»Saa gaar vi hver til sit!« sagde den gamle Ulv, og med den gamle Junglehilsen: »Vi er af eet Blod, Du og jeg«, skiltes de og søgte til deres Huler.

Ulveuniformen.

Ulveuniformen er mørkeblaa Sweater, mørkeblaa, korte Bukser, grøn Ulvehue med gule Striber, sorte Sportsstrømper med en grøn, bred Stribe, grønne Strømpebaand og Tørklæde i Flokkens Farve.

Se her!

Alle I Ulveflokkene rundt omkring, lad os høre, hvad I har for, fortæl os om jeres Ture og Konkurrencer. Hvor mange Ulve har I og hvor mange Stjerner har I taget?

Send Bladet et Billede af Flok og Totempæl. God Jagt! Raksha.

EN JULE GOOD-TURN

De 31 Børn.

4. V. U. startede i Aar, som de foregaaende Aar, deres Jule-good-turn en Uge før Juleaften. I Aar havde vi faaet vore 5 fattige Familier opgivet af Pastor Bast. Vi havde bedt om Familier med Børn, men blev dog alvorlig overrasket, da vi opdagede, at de 5 Familier havde 31 Børn tilsammen. Nu gjaldt det om at tage fat med at samle ind. Vilde det lykkes os foruden Fødevarerne at skaffe Børnetøj og Legetøj til saa mange Børn. Det var om Mandagen, vi tænkte saaledes — Fredag Eftermiddag hobede der sig alle Slags gode Sager op i Vita's Spisestue, og der lugtede som i en Urtekræmmerbutik. Søndag Formiddag var Ernest Peddersen og jeg igen hos Vita for at ordne de 5 Kurve, og det viste sig med det samme, at der var rigeligt af alt. Hver Kurv kom til at indeholde 1 Pd. Kaffe, 2 Pd. Ris, 2 Pd. Sukker, 2 Pd. Mel, ½ Pd. Margarine, Sylte eller Medisterpølse, The, Nodder, Æbler o. s. v. og foruden havde vi Bunker af Toj, Vanter og uldne Halstørklæder baade til Børn og Voksne, — og en Mængde gode Bøger.

Da Peddersen blev glemt paa Varmeapparatet.

Juleaftensdag Kl. 10 samledes vi igen hos Vita og blev dér delt i 2

Hold. En Ven af Ulveungerne havde lovet os en Bil, men den kunde ikke rumme os alle. Det ene Hold under Ledelse af Lauersen (en Spejder fra Troppen) og Trine gik straks til 2 Familier, der boede i Nærheden. De fortalte senere, at de var blevet meget godt modtaget, det andet Hold under Ledelse af Vita tog med Bilen, da vi skulde helt ud til Husvildeboligerne i Sundby, til en Kone med ni Børn. Forresten var Peddersen lige ved ikke at komme med til vor Jule good-turn. — Han frøs nemlig om Tærne, da han kom — og vi satte ham derfor ind paa Varmeapparatet i Herreværelset for at blive tørt op. Da vort Hold skulde til at afsted tænkte vi ikke andet end at Peddersen var med første Hold, og først da vi sad i Bilen, kom han flyvende ned ad Trapperne og fortalte, at vi havde glemt ham. — Det var meget svært at finde Vejen, men til sidst lykkedes det — desværre var der kun 3 smaa Drengene hjemme, og vi havde glædet os til at se alle 9 Børn vrimle; vi pakkede saa ud, hvad vi havde. De 3 smaa Drengene, der saa ud til at være lige gamle, omtrent 3 Aar, sagde ikke et Ord af Forbavselse. — Vi kortede saa hjem — og nu var det vor Tur til at gaa. Vi skulde til Torvegade. Da vi bankede paa, kom en Kone med en Masse Børn ud og lukkede os ind. De blev vældig glade.

Fortsættelse af Lejr Side 8.

Man bør aldrig kravle helt ned i Tæppet af Angst for frisk Luft. Frisk Luft er ikke videre skadelig om Natten.

Lys. Elektriske Lommelygter er bedst, for de er ufarlige. Stearinlys kan ogsaa bruges, naar de er i en Lygte. Jeg har kun een Gang set et Tællelys bundet fast direkte til Telt.

Ro. Rekruttede kendes paa, at der ikke bliver Ro i Teltene, naar Retræten er blæst. Man bør tænke sig den Mulighed, at der er Folk i andre Telte, som kunde have Lyst til at sove, og handle derefter.

Ove Holm.

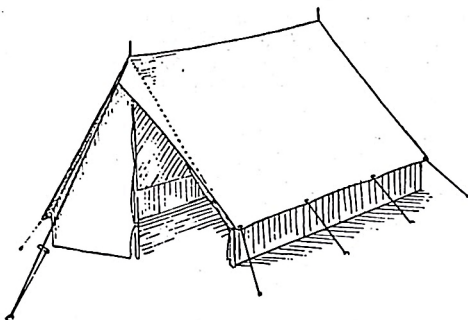

A/s Lejr- og Spejderhuset

Nørregade 15

København

Telefon Byen 4986

DRENGE

Siden vi sidst taltes ved, har jeg faaet en Masse Forespørgsler.

Nogen har villet have illustrerede Lejr-Kataloger. — De har faaet dem.

Andre har villet have den nye Udgave af Spejderbogen. —

Forlaggere er de mest upaalidelige Mennesker i denne Verden, men den 6. Februar kommer Bogen.

Andre har skrevet og spurgt, om Lejr- og Spejderhuset ikke kunde hjælpe dem med at sælge gamle Telte; de vilde gerne have nogle af de nye Modeller. — Selvfølgelig. Kom bare med dem.

Og atter andre har villet have at vide, hvad et Jamboree-Trops- eller Patrulje-lejrudstyr af den og den Beskaffenhed vilde komme til at koste. — De har faaet disse Oplysninger.

Atter andre har sendt hjertelige Nytaarsbilsener.

Da jeg i Dag til Morgen stak Hovedet frem fra Busken, var der ikke saa meget som et Brevkort i Træstubben. Jeg trak Vejret tættet, saa op paa de graa, drivende Skyer og vejrede Fridag (i den sidste Tid har jeg talt saa meget om Potter og Gryder og Pander, at jeg er ved at faa helt ondt af det), og efter at have faaet Konserverdaasen ned fra Hylden, brygget lidt Thepjask og opdaget, at der ikke var mere Margarine under Tagskægget, tog jeg Forplejningsposen frem og slentrede ind ad Byen til for at faa Beholdningerne i Orden.

Der er ikke noget saa trivielt som Indkøb (det skulde lige være Opvask), saa jeg vil springe alt det over og gaa lige til Sagen og fortælle, at jeg endte med at falde ind i B-T-Centralen.

Det var en Oplevelsel!

5 Troppe havde slaet sig sammen og lavet en Udstilling af Spejderarbejder.

Jeg saa en Samling af torrede Planter og Sommerfugle, som bragte hele Sommeren tilbage til mig.

Jeg saa Vægkort, der viste alle de vidunderlige Vandringer, disse Troppe havde foretaget, og Foraaret vaagnede i mit Hjerte.

Jeg saa nydelige Husflidsarbejder, der ledte Tanken hen paa Arne og Baal og hyggelige Vinterasteners Hulearbejde.

Og jeg saa en Model af et Blokhus, der fik Økseklangen i de brogede Efteraarsskove til at lyde i mine Øren.

Dette Blokhus! Det var indvendig udstyret som en fuldstændig Vikingehal med Højsæde og Skind paa Væggen.

Jeg stod en hel Time drommende foran dette Blokhus, og mit Hjerte faar ikke Ro, før jeg faar ombyttet min nuværende Hule med en Vikingehal.

Saa fangede mit Blik pludselig en lang Række Flag slagrende under Loftet i hele Udstillingens Længde.

Alle disse Flag vil vaje over den internationale Jamboree 1924, stod der under dem. Jeg vaagnede som af en Drom og satte i Lob hjemad for at se, om der skulde være noget i Træstubben. Der laa en Lap.

Hulespejderens Side til Vor Ungdom ventes med Længsel.

Redaktionen.

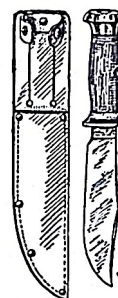
Jeg griber ned i Bunken mellem Gryder og Pander og spreder i en Fart dette Udvalg af Kataloget for Jer.

Jeres
Hulespejder.

Patruljetelt 7 oz. Army 220×280 Højde 160. Hvidt 107 Kr. grønt 130 Kr.

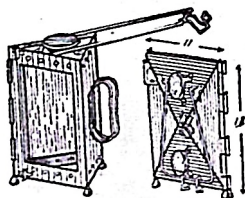
Forste Hjælpesæt Kr. 4.50 og 5.00.

Skovmandskniv
Kr. 6.50

Metalspejl
50 Øre

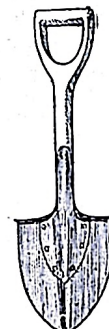
Kr. 4.00.

Foldesav.
Kr. 4.00.

Kr. 4.00.

Kr. 7.00.

Jeg gik forleden Dag i en dejlig Skov, der ligger paa en Halvø i en af vore Fjorde. Min Led-sager — den stedlige Skovfoged — viste mig alle Skovens Seværdigheder og lukkede mine Øjne op for, hvor enestaaende køn en Belliggenhed Halvøen havde og hvor umiddelbart tiltalende det var med disse Engstrækninger mellem Skoven og Vandet og de mange aabne solbeskinnede Pletter rundt omkring i Skoven.

»Her kommer vel mange Mennesker,« spurgte jeg. »Ja, om Søndagen i Sommertiden, men ellers er her aldrig nogen.« »Men Spejdere, mærker De ikke meget til dem?« forsøgte jeg. »Nej, heldigvis ikke; de Knægte er jeg fri for nu. Jeg skal nemlig sige Dem — i lang Tid havde vi Spejdere her hvert Aar, og det var virkelig rigtig flinke Drengene, men saa i Fjor kom der en Flok, som jeg gav Lov til at slaa Lejr her ved den østre Ende af Skoven. Da jeg næste Dag kom forbi det Sted, hvor Lejren havde ligget, flød det med Papir og Konserverdaaser, og i Nærheden fandt jeg en Hytte eller saadan noget og ved at se nærmere til opdagede jeg, at Materialet min Død var hentet derovre fra den unge Grankultur, som er lige ved at slutte sig. De Bæster havde — paa Trods af mit Fotbud mod at hugge Træer i Skoven — inden for et Areal af knapt 100 m² midt inde i Kulturen ganske roligt afhugget henved 15—20 unge Grantræer, samtidig med, at jeg kunde spore deres Øksehug paa de store Bøge derovre. Næ, De kan tro, jeg blev kureret for at lade Spejdere slaa Lejr her i Skoven siden den Tid.« »Ja, min kære Skovfoged, dette lyder jo utroligt, og hvis det ikke var Dem, der sagde det, og jeg ikke havde Syn for Sagen, ja, saa vilde jeg vægre mig ved at tro det. — Var De nu sikker paa, at det var Spejdere, og ved De ikke fra hvilken By eller fra hvilket Korps de kom.« »Spejdere! jo med bare Knæ og Halsklude var

SPEJDERMÆSSIG OPTRÆDEN

det, men hvor de kom fra det ved jeg ikke, men her kommer de ikke mere!« Ja, det er yderst beklageligt, men jeg skal nok faa det opklaret, for det maa uden Tvivl være Spejdere fra Ruborg, der har været paa Spil, og det skal de nok faa at vide!«

Da jeg kort Tid efter traf Førereren for Ruborgspejderne fore-

LEJRLOVEN

1. Sørg for Tilladelse for du slaa Lejr.
2. Gaa aldrig over nysaaede Marker eller nytil plantede Skovkulturer.
3. Luk alle Led efter dig.
4. Tag ikke Brændsel og tænd ikke Baal, før du har faaet Tilladelse.
5. Skær og hug ikke i levende Træer.
6. Vær forsigtig, hvis du gaar over et Hegn. Skulde det gaa i Stykker, saa lav det paany i Stand.
7. Gaa ikke i Vandet uden Badevagt.
8. Vær forsigtig med Ild og forlad ikke Lejren før hver Glød er slukket.
9. Dæk alle gravede Huller og fjern alt til sidste Halmstraa.
10. Vær hjælpsom og høflig over for Lejrgrundens Ejer.

lagde jeg ham Sagen og spurgte om han kendte noget til det. »Det er absolut ingen af vore Spejdere. For det første har vi kun ligget i Lejr paa Bøgenæs een Gang, og det var for 6 Aar siden, altsaa i den gamle Skovfogeds Tid, og for det andet kan jeg forsikre Dem om, at ingen af Spejderne her fra Byen nogensinde har optraadt, som De her har omtalt. Vi har mange Lejrpladser, hvor vi kommer Aar for Aar, og vi er altid velkomne, naar vi kommer igen. — Men der kommer jo saa mange andre her paa Eggen, og de har flere Steder odelagt Spejdernes Omdømme, og det har været os ubehageligt nok!«

En Spejderfører fortalte mig for kort Tid siden følgende Tildragelse:

»I Sommer var jeg sammen med en Mand, der ejer en mindre Ejendom paa Landet. Han vidste, at jeg havde noget med Spejderne at gøre, og henvendte sig til mig paa følgende Maade: »Ved De, at Spejderne i Fjor har dræbt en Ko for mig?« »Nej, men det er forhaabentlig ogsaa kun Deres Spøg.« »Næh, desværre ikke; jo, ser De Spejderne har, som De maaske ved, alle Dage haft Lov til at opslaa deres Lejre rundt paa min Ejendom, naar de blot holdt sig mine smaa Forbud efterretteligt. Saa i Fjor — ja omtrent paa denne Tid — kom der en Trop, der var paa Vandrelæjr og bad om at maatte slaa Lejr nede ved Folden Syd for en gammel Have. Det maatte de selvfølgelig gerne, og udover de almindelige Forbud paalagde jeg Føreren meget indtrængende at sørge for at Leddet ind til den gamle Have blev holdt lukket, da jeg havde et Par Kvier, der ikke maatte komme derind. — Den næste Dag, da Spejderne var taget afsted — forøvrigt de første, der ikke sagde Farvel til mig — kommer en af mine Karle og melder, at han har fundet den største af Kvierne død og at 2 andre er syge. Leddet havde staaet aabent om Natten og Kvierne var gaaet over i den gamle Have, hvor de havde ædt af den for Dyr meget giftige Tax (Naaletræ, almindeligt i Parker og paa Kirkegaarde). Ja, nu siger De selvfølgelig, at det ikke er nogen af Deres Korps eller Afdelinger, men hvad ved jeg om det, for mig er de alle Spejdere. Men kunde der ikke gøres noget for at faa mere Orden og Kontrol?«..

Se disse to triste Tilfælde, viser os tydeligt nok, hvorledes uspejdermæssig Optræden fra en enkelt Trop i høj Grad odelægger vort Omdømme og skader Bevægelsen.

Husk at overfor den store Of-fentlighed er en Spejder en Spej-der og vid, at hvis du gør no-get forkert eller letsindigt gaar det ikke alene udover din Pa-

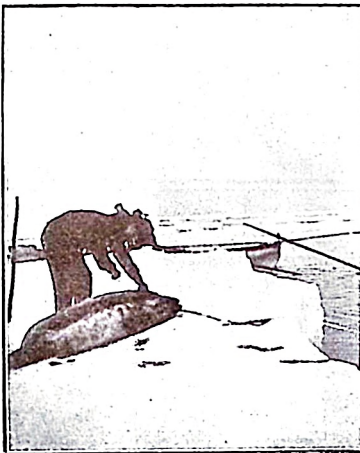
trulje og Trop, men over *Spej-derne*.

Vi skulde gerne altid være velkomne naar vi en Gang har ligget i Lejr et Sted. Det er i

Lejrtiden vi skal vinde vore Ven-ner! Prøv at lærdenne lille »Lejr-lov« og glem ingen af dens 10 Punkter, naar I næste Gang gaar i Lejr.
Jens Hvass.

OM KLAP-

Klapmydsen, engelsk Bladder-nose, den ippustede Næse, er et af Grønlændernes vigtigste Fangst-dyr. Den lever og holder sig til Storisen baade paa Vest- og Østkysten. Han-nerne kan blive meget store, op til 10—12 Fod og veje op til 1 Ton. De er krigeriske og kan godt finde paa at vælte en Kajak. Er de rigtig i Krigshumor kan Hannerne blæse den Skindlap, der hænger over Næ-sen, op som en Blære, deraf Navnet Blæresælen. I Marts, April er de haarfaste og samler sig da i Nord-isen øst for Grønland i Flokke paa Tusinder; Hunnen kaster da sin Unge, som ved Fødslen er sort og haa-

MYDSEN

ret. De store Dyr er blommede med smukke Farver i Skindet.

I Juni—Juli samler de sig under Haarskiftet inde i selve Main Jack mellem den danske Plads Angmag-salik og den store Fjord Scoresbysund. Her er de Genstand for Fangst af de norske Sælfangere. 26.000 Dyr blev ikke paa Spitsbergen eller norden for Sibirien. Den er fiskeædende og gaar ikke af Vejen for Helleflyndere 3 Alen lange. Isbjørnen er den en far-lig Fjende.

Whaler.

Dyresporing. Ganske givet er dette Felt det morsomste paa Sporingsomraadet, men tillige det sværeste, thi det kræver et ind-gaaende Kendskab til vore Dyrs Liv og Færden, Kendskab til dens Vekster, Huler, Reder, Levevis o. s. v.

Er der saaledes meget at lære, er det til Gengæld ogsaa Umagen værd, thi Resultaterne vil føre jer langt ud over Springens Verden og ind paa mange andre af Spejdersportens Omraader, og ganske vist kender jeg Folk, der gaar klædt i Spejderuniform og kalder sig Spejdere, i samme Stund som de erkender, at dens Kendskab til vort Dyreliv kun har skaffet dem nogle kedelige og uinteres-sante Skoletimer; men de Folk kan nu engang ikke være Spejde-re, fordi en Spejder er Dyrenes Ven og holder af enhver Ting, der kan føre ham nærmere ind paa Livet af Dyrene.

Meget kan I lære ved Læsning, og mange gode Forfattere har

SPORING

af

Finn Weiergang.

II.

skrevet fortræffelige Bøger om Dyrelivet, jeg behøver blot at nævne Folk som Thompson Sec-ton, Jack London, Kipling, Ba-den-Powell (bl. a. i »Wildanimals I have known«) for Udlandets Vedkommende, og hvad der interesserer os mest de danske For-fattere Fleuron og vor egen Torry Gredsted, der i sin udmærkede Bog »Paw« fortæller jer en hel Del om det, I har Brug for, og for den Sags Skyld giver H. C. An-dersen i sine Æventyr pragtfulde Skildringer af Dyrenes Liv, thi det er ikke Æventyr, alt hvad han har skrevet. Som alle store Dig-tere — og Spejdere — forstod han at bruge sine Øjne til at stu-dere Livet i Naturen.

Som sagt, noget kan I læse jer til; men I maa aldrig glemme,

at det, I selv lærer af Sporene paa en Skovvej eller en Marksti, altid vil have langt større Betydning end nok saa megen Læsning.

I »Paw« lader Torry Gredsted Krybskytten »Kluk-Anders« — pragtfuldt Navn — fortælle om vore forskellige større Dyrs Spor alt ledsaget af Skitser, og I maa som Paw træne jer op til af et Spor at kunne afgøre, om det stammer fra Hund, Ræv eller Kat, fra Grævling eller Odder, Hjort eller Hind o. s. v., og det er slet ikke vanskeligt, naar I de-ler Dyrene i forskellige Klasser, Hovdyrene, de langsomme Saale-gængere og de hurtige Taagenge-re og for de sidstes Vedkommen-de, om de viser eller skjuler Klø-erne under Gangen. Det sam-me gælder Fuglene, om de har Gangfødder, Siddefødder, Vade-eller Svømmefødder. Spor af Fugle med Rov- og Klatrefødder er naturligvis sjældne, fordi disse Fugle saa at sige aldrig bevæger sig paa Jorden.

Naar Sneen dækker Mark og Skov, er der glimrende Lejlighed til at spore et eller andet Dyr, og paa en saadan Dag kan I altid være sikker paa at finde et Harespor. Imidlertid har vi saa sjældent Sne heri Landet, at man ikke vil kunne nøjes med den ringe Træning, Sneen kan give; dog — det gør intet, thi I kan storartet benytte en hvilket som helst Aars-tid, og I vil næsten altid kunne finde Spor af vore større Skov- og Markdyr: Hjort, Ræv, Krage, Hare o. s. v., medens Spor af Smaadyrene som Mus, Maar o. s. v. selvfølgelig hører til Sjældenhedens Verden. Træder Sporen' ikke skarpt frem, stiller I jer blot saaledes, at det er mellem jer og Solen, Sporets Skygge vil da gøre det tydeligere.

Sporer I et Dyr, bør I altid tænke, hvad I muligvis vilde have gjort i Dyrets Sted — altsaa er det nødvendigt at kende dets Sædvaner. En Hare følger som bekendt ikke sit Spor uafbrudt, af og til tager den et mægtigt Side-spring bort fra Sporet og fortsætter ad et nyt Spor udelukkende for at skuffe en mulig Forfølger, hvad enten det nu er Hund eller Ræv, og stopper det Harespor, I muligvis følger, pludselig op, vil I derfor rimeligvis kunne finde dets Fortsættelse noget ud til Siden følgende samme Retning som Begyndellessporet.

En kendt Sag er det, at naar man vil spore et Dyr op, maa man ikke følge Sporet lige frem, men skal kredse det ind som forklaret i Spejderbogen. Taber I et Spor, markerer I med en Pind eller lignende, hvor det sidste Spor fandtes og søger videre i en Kreds udenom.

Træffer I paa et Dyrespor, maa I aldrig forsømme at tegne en Skitse af det, eller endnu bedre at bringe det tilbage til Patruljelokalet i Afstøbning.

Til den Ende medfører I paa jeres Sporture en Konservesdaase og en Pose Gips. Naar I har fundet et godt Spor, rører I lidt

af Gipsen ud i Vandet fra nærmeste Grøft, hælder Oplosningen ud over Sporet og lader det tørre. Forinden den er helt stiv, former I med Fingrene paa Gipspladens Bagside et Haandtag a la Haandtaget i Kakkellovnsringenes Midterdæksel og ridser samtidig med en Kniv Navnet paa det Dyr, Sporet stammer fra, Patruljens Navn og Dato. Naar Pladen er helt stiv, tages den forsigtigt op — pas paa, at den ikke knækker og kom forresten lidt Salt i Gipsen, naar I rører den ud — vask den vedhængende Jord af, og — saa har I Sporet.

Senere kan jeres Sporsamling — foruden den Interesse den har i sig selv — finde udmærket Anvendelse ved Uddannelsen af nye Rekrutter. Vil I lave Afstøbningerne solidere, kan I eventuelt støbe dem om i Tin, og forresten kan man i London købe ca. 60 forskellige Dyrespor udført i Støbejern; men de er ret dyre — vistnok 3—4 Kr. Stk., og hvorfor skulde man ogsaa købe, hvad man selv kan lave.

Til Træning i Sporing er Spor-

jern med forskellige Dyrespor fortræffelige, og de skal som bekendt anvendes ved 2 Kl. Prøven — om man da ikke foretrækker at finde et Naturspor.

— — —

Mester i Sporing bliver man aldrig — det skulde lige have været Sherlock Holmes, stillede man ham overfor et Fodspor, vilde han rimeligvis sige saadan noget som: »Ja, det stammer fra en Mand, der stod op Kl. 5 i Morges, forøvrigt har han ikke drukket Morgenkaffe endnu, og saa mangler han højre Haands Lillefinger« — i Fortællingerne om ham vil I forresten kunne finde mange gode Vink — og selv Baden-Powell, der er — naa, ja, en ren Mester i Sporing og i sine mange Bøger fortælle om en Mængde af sine egne Oplevelser paa Sporingens Omraade, erklærer, at i dette lærer han fra Dag til Dag noget nyt.

— Men husk, at Papirsporingen ikke har noget med en virkelig Sporing at gøre, og at den derfor ikke benyttes af en Patrulje, der har Agtelse for sig selv.

SPEJDERUDSTILLING I B.T.-CENTRALEN

ODDERPATRULJEN PAA LANGFART

LE BRETON-MARTIN.

OVERSAT AF MOGENS BRIX.

(Fortsat)

»Jeg har ikke sneget mig her om Bord paa Deres Skib. Der maa være nogen, der har bragt mig herhen. Jeg kan huske, at jeg i en Baggade i Bristol fik et kraftigt Slag i Hovedet, og —.«

»Tro endelig ikke, at vi er tossede her,« sagde Sleath. »Den Slags Forklaringer tager vi ikke for gode Varer. Hvem tror du vilde slaa en Knægt som dig i Hovedet? Hvad skulde det være godt for. Vil du nu forklare, hvorledes du kom her om Bord paa Skibet.«

»Jeg hedder Bob Worthington,« sagde han uforfærdet, »jeg er Spejder, Assistent i Odderpatruljen af Briscole Troppen. Vi havde en Øvelse i Bristol og pludselig, da jeg løb ned ad Gaden, hørte jeg en, der raabte om Hjælp inde i en mørk Port, og da jeg gik derind for at se, hvad der var paa Færde, fik jeg et ordenligt Slag i Hovedet. Fra det Øjeblik husker jeg intet mere.«

Sleath lo raat.

»Det er en meget god Historie,« sagde han; »især hvis du kan faa nogen til at tro paa den. Nej, min Ven, den er tydelig nok. Du har lusket dig ombord her paa Skibet. Men saa snart vi kommer til Southampton bliver du overgivet til Havnepolitiet.«

Bob blev højrodt i Ansigtet af Vrede, især da han saa, at de tre Matroser, der stod ved Siden af Sleath, smilede haanligt.

»Godt, hvis De ikke vil tro mig, kan De lade være. Men sandt er det nu alligevel. Giv mig nu blot noget at bestille, saa skal De se, at jeg ikke er saadan en Svækling, som De tror. Jeg giver Dem mit Æresord paa, at jeg ikke har lusket mig ombord her. Tror De virkelig ogsaa, at jeg vilde stikke af paa den Maner uden at fortælle mine Spejderkammerater et Ord derom. Hvad vilde De ikke tænke om mig. Det skulde ikke undre mig, om de paa en eller anden Maade kom paa Spor efter mig.«

Sleaths Ansigt formørkedes. Vel havde han tjent gode Penge paa denne her Historie, men det kunde maaske alligevel blive en kedelig Affære for ham. Sæt nu at disse Spejdere virkelig kom paa Spor efter Drengen. Hvordan skulde han saa slippe ud af Kniben? Tanken herom gjorde ham urolig.

»Naa, saa du vil vise, hvad du duer til? Du aner jo ikke, hvordan man reber Sejl, ja jeg er sikker paa, at du ikke kender Forskel paa Bagbord og Styrbord.«

»Hvad jeg ikke ved,« svarede Bob, »kan jeg vel

lære' og selv om jeg ikke kan gøre andet, kan jeg vel lave Mad og vaske op.

»Ja, lad ham bare gøre det,« sagde en af Sømandene, en Finlænder, der hed Dorgenson. »Naar vi nu endelig har ham her, saa kan vi jo ogsaa bruge ham.«

»Det har du Ret i, Dorgy,« sagde Sleath, »vi sætter ham til at gøre rent nede i Kabyssen. Men jeg vil ikke høre mere af dit Vrøvl om, at du er blevet røvet. Forstaar du det?«

»Røvet? Hvem har sagt, at jeg er blevet røvet,« raabte Bob ivrigt. »Hvor kan De finde paa saadant noget?«

Bob betragtede Kaptajnens Ansigt nøje og hans Højerte bankede heftigt, da han saa det Blik, som Kaptajnen sendte ham.

»Hold Mund, din Hvalp,« brølede Sleath rasede, »ellers er det vist bedst, at vi faar fat i en Tovende. Gaa ned i Kabyssen og vask op, din Laban!«

»Javel,« svarede Drengen uden at blinke.

Sleath bed sig i Læben. Det var da ogsaa Pokkers, at den Knægt straks havde opdaget, at han havde forsnakket sig. Sleath vidste ikke, at det var Spejdernes Valgsprog altid at være vaagen og opmærksom, altid at være beredt.

Hvis Admiralen ti Minutter senere havde kunnet se, hvorledes hans Søn tog Situationen, vilde hans Faderhjerte have banket af Stolthed.

Kabyssen var i en græsselig Uorden. Gryder, Kopper og Pander var snavsede og laa og flød over hele Rummet.

Men Bob smøgede Ærmerne op, og mens han fløjtede en munter Melodi, ryddede han saa godt op, at Sleath blev helt fornøjet, da han saa Resultatet.

»Det maa jeg nok sige,« sagde han. »Hvem har oplært dig til Tjenestepige? I lærte maaske Husboldning paa den Skole, du gik i?«

»Nej,« svarede Bob og lo muntert. »Men jeg er Spejder, og en Spejder skal kunne gøre sig nyttig alle Vegne, hjælpe med, hvor det kniber. Jeg vil være meget glad, hvis De senere hen vil lære mig lidt Sømandsskab.«

Da han var helt færdig, fik han et ordentligt Maaltid Mad, hvad han ogsaa trængte haardt til, da det var adskillige Timer siden, han sidst havde spist.

— — — Senere paa Dagen blev Vejret mere truende, og ved 4-Tiden gav Sleath Ordre til igen at rebe Sejlene. Bob var nu blevet mere fortrolig med sin Skæbne. Han tænkte, at naar alt kom til

alt, saa var det jo dog et virkeligt spændende Æventyr, han oplevede. Den Smerte, han til at begynde med havde følt i Hovedet, havde nu helt fortaget sig, og han begyndte allerede at lægge Planer om, hvordan han bedst skulde slippe væk, naar han kom i Havn.

Stakkels Bob! Det var godt for ham, at han ikke kunde se ind i Fremtiden, at han ikke havde den mindste Anelse om de frygtelige Hændelser, han havde i Vente. I Øjeblikket drømte han ikke om, at der skulde gaa mangen en lang og drøj Dag, før han atter saa sit Fædreland, sin Far og sine Spejderkammerater.

Klokken seks var Stormen meget voldsom, og Bølge efter Bølge slog ind over Dækket.

Skonnerten »Jane Seymour« var temmelig gammel; men det var alligevel et godt Fartøj, den var bygget i England, og Ejeren var Englænder, men Størstedelen af Matroserne var ikke Britter. Af de seks var de fire Udlændinge, og ingen af dem var videre gode Sømænd. Det var ganske andre Egenskaber, som Sleath maatte tage Hensyn til, naar han hyrede sine Folk. Og dette Mandskab skulde nu føre »Jane Seymour« gennem en af de værste Orkaner, der nogen Sinde havde raset ved Englands Kyster.

Ved 9-Tiden var Bølgerne saa høje som Huse, og Skonnerten blev kastet frem og tilbage paa det oprørte Hav.

Bob var imidlertid bukket under for den forfærdeligste af alle Plager, Søsengen. Han laa i sin Køje og kastede op. Det var jo ogsaa første Gang, at han var rigtig ude at sejle.

Han anede ikke, hvad der foregik omkring ham. Han vidste slet ikke, hvor galt det var fat, og heller ikke hørte han alle de Lyde, som gør en Orkan saa skrækkindjagende, saa forfærdelig.

Som en rovgrisk Dæmon rasede Stormen om Britanniens Kyster i den vilde Oktobern.

Ved Midnatstid var Stormen paa sit højeste, og »Jane Seymour« som øjensynlig var dømt til Undergang, drev omkring paa de fraadende Bølger med knækkede Master. Skibet var læk: Vandet sivede ind alle Vegne.

Det saa ikke videre lyst ud for de syv Menesker, der var ombord. Kunde de i det hele taget nære noget Haab om at blive reddet.

Ved 2-Tiden lagde Stormen sig noget, og Sleath holdt Krigsraad med sine rædselsslagne Matroser.

»Hør her,« sagde han, »denne gamle Smadre-kasse er snart slaaet sønder. I Redningsbaaden er der kun Plads til seks Mand. Vi maa derfor lade Drengen blive her ombord og selv se at slippe væk. Ganske vist er der ikke stor Chance for, at vi faar Held med os, men naturligvis forsøger vi. Tag nu de fem Olie-tønder op og kast dem ud paa Læsiden. Men skynd jer nu lidt Karle!«

Det lykkedes ham at faa lidt Fart i Matroserne.

Olie-tønderne blev hentet frem, og Indholdet hældt ud, saaledes som Sleath havde sagt.

Det vilde være altfor vidtløftig at beskrive, hvorledes Baaden blev sat i Vandet, hvorledes de seks Mænd kom ned i den og stødte fra. Imens laa Bob næsten bevidstløs nede i Køjen. Han saa slet ikke, hvad Matroserne havde for, og det var ogsaa heldigt for ham.

Thi næppe havde de hjærteløse Mænd, som ikke tænkte paa andet end at hvitte deres eget Skind, taget Plads i Baaden før Stormen igen tog fat med fornyet Kraft, og faa Øjeblikke efter slog Bølgerne sammen over de seks Søfolk.

Men Stormen rasede videre over deres sidste Hvilested.

FEMTE KAPITEL.

I Drift med en Straffefange.

I Løbet af Natten havde Stormen raset ud. Da Dagen gryede, flød »Jane Seymour« stadig. Et drivende Vrag var alt, hvad der var tilbage af Tremasteren. Det mærkeligste var, at den overhovedet kunde holde sig oven Vandet, saa utæt som den var.

I Kaptajnens Kahyt sad Bob Worthington i Vand til Knæene; han var aldeles gennemblødt og næsten følelsesløs af Kulde. Han var ligbleg med mørke Ringe om Øjnene.

Han sad ved Bordet, som var fastspigret i Kahytsgulvet. Han havde bredt et Stykke Papir ud foran sig og paa dette nedkradsede han følgende:

»Jeg skriver dette paa Vraget af »Jane Seymour«. Jeg er helt alene. De andre er taget herfra. Jeg aner ikke, hvorledes det er gaaet dem. Jeg lægger dette i en Flaske og kaster det i Vandet. Den, der finder det, beder jeg om at sende det til Admiral Worthington, Briscoe, Devonshire. Jeg tror ikke, jeg kommer til at se ham igen. Skibet gaar nok snart under. Hils »Odder-ne« og sig dem, at jeg gjorde mit bedste.

Bob.

Drengens Øjne var fulde af Taarer, da han skrev sit Navn under det lille rørende Brev. Han vilde helst have skrevet noget mere, men han kunde ikke finde mere Papir. Han foldede Brevet sammen, lagde det ned i en Flaske, han fandt i Skabet og proppede den godt til. Saa skjulte han Ansigtet i sine Hænder og bad en af de Bonner, han havde lært af sin Mor, da han var lille.

Han nærrede inlet Haab om igen at se sine Kammerater og sin Familie. I Tankerne saa han dem alle for sig, og han syntes at høre deres Stemmer igennem den uhyggelige Stilhed. Han begyndte at hulke.

FRA DIVISIONERNE

Insend
smaa, korte
Meddelelser
om Troppens
Liv
til Redaktionen
Fredensvej 61
Charlottenlund

Herning Trop

har i Aar for 3. Gang haft den store Klæde- og Pengeindsamling til Fattige Børns Beklædning. Indsamlingen gav med Avisernes Hjælp Kr. 2600 i Kontanter. Tøjpakkerne uddeltes Søndagen for Jul.

Silkeborg Trop i 1923.

Nu ved Overgangen til det nye Aar kan det være nyttigt at kaste et Blik tilbage paa det gamle og se, hvad Troppen har bestilt og oplevet.

Selve Arbejdet er gaaet sløt og ret godt, præget af den megen Træning Først til Divisionsturneringen, saa til Korpslejren og endelig til Kolonnens egen Efteraarsturnering. At denne Flid har baaret Frugter, viser Resultaterne, de mange Præmier bl. a. for Patruljevandring, Stifinding, Altmuligmand, Spejderidræt, Tropsmusik o. fl. samt endelig efter Korpslejren Rævehalen.

I Løbet af Sommeren paabegyndtes en Skole til 1ste og en til 2den Kl. Proven, der efter et jævnt Arbejde afsluttedes i Oktober og bragte Troppen 8 nye 1ste og 10 nye 2den Kl. Spejdere. To Gange maanedlig har der været Udrykning, og Troppen har bl. a. holdt Øvelse med 1ste Bøgd Trop og med Silkeborg F. D. F. Væbnere.

Tropsmøde er afholdt 1 Gang om Maaneden, og Patruljemøder skulde være afholdt 1 Gang om Ugen; men her

har det knebet, dog haaber vi paa Bedring i den Retning i 1924.

Naar nu bemærkes, at der har været givet Undervisning i Boksning, at mange weekend-Ture har været foretaget, at adskillige Spejdere har gaaet 45 Kilometer, fremgaar det vist tydeligt, at Troppen er levende!

Af større Begivenheder foruden ovennævnte Konkurrencer kan nævnes:

Indvielse af et nyt Tropslokale.

St. Georgsdagen: Parade.

Valdemarsdagen: Uddeles 150 Buketter til syge og gamle. Salg af det sønderjydske Mærke.

2 Gange i Aarets Lob er Troppen alarmeret af Politimesteren for at assistere ved Eftersøgning af forsvundne Kvinder, der desværre i begge Tilfælde fandtes druknede.

Kommunen anmoder om Assistance ved Ungskuet.

Assisterer efter Anmodning ved Hestevæddeløb.

Assisterer efter Anmodning ved Ringridning og Regatta.

Esbak,
Kolonnechef.

Fra Sydvestsjællands Kolonne.

Skelskor Spejderne har ført en forholdsvist rolig Tilværelse i Vinter ovenpaa Efteraarets mange Stævner og Øvelser.

For at skaffe Penge til det ekstraordinære Korpskontingent havde vi i Efteraaret skrevet en lokal Revy, hvori Troppens Liv og Arbejde i Aarets Lob var behandlet i Sange og Replikker. Vi spillede først en Søndag Aften for vore passive Medlemmer (ca. 100) og deres Familie, og desuden havde vi Spejdergæster fra Korsør, Slagelse, Næstved og Vordingborg. Da Spejderne havde lavet det hele selv, ja endogsaa, malet to Bagtæpper til Scenen, havde vi saa faa Udgifter, at Festen gav et pænt Overskud. Paa Opfordring spillede vi Revyen offentligt om Torsdagen, men da vi ikke kunde slippe for Forlystelsesskat, gav den ikke noget videre Udbytte, men selvfølgelig havde den en stor agitatorisk Betydning, da der netop den Aften kom Folk, som kendte lidt eller intet til Spejdersagen.

I første Akt var der bl. a. en Dialog mellem en hjemvendt »Englandsfarer« fra i Sommer og en Spejder, der »kun« havde været med paa vor egen Sommerlejr. »Engländeren« havde delvis glemt at tale Dansk!

Tredie Akt »foregaar til næste Aar«, som Programmet lovede, saa der var rig Lejlighed til Tilbageblik. Jamboreen var her antydnet ved, at Spejdere fra 7 forskellige Nationer hver for sig kom ind med sit Lands Flag og sang Landets Nationalsang paa Originalsproget, hvorefter de sluttede sig til den danske Trop, der var lejret paa Scenen. Denne Afslutning var meget stemningsfuld og gjorde stormende Lykke. Som Ekstranummer optraadte en Spejder fra 14. Peking og en do. fra 17. Honolulu i en morsom Duet.

Vi er i Færd med at oprette en Tropsbank, fordi vi gerne skulde have de fleste af Drengene her til Jamboreen til Sommer. — Vor Foraarsturnering bliver antagelig i Slagelse i Paaskedagene.

I. Øbro.

Paa Redaktionen Forespørgsel om 1. Øbro's Liv og Bedrifter har vi modtaget følgende friske Svar:

Bedrifter! saadan rigtig store Bedrifter af den Slags, der bliver prentet i Verdenshistorien, kan vi ikke prale med at have udført. Men det kan jo komme endnu; vi er jo først eet Aar d. 10. i næste Maaned.

Naa! Opgaven, Maalet og Resultatet er jo egentlig heller ikke at vinde de fleste Rævehaler eller lave den smukkeste Eksercits eller lave de fineste Fester, kort sagt at staa som en straalende Nr. 1 i alt. Det er vel værd at besætte Duksepladsen; og en Trop skal nok opnaa en god Plads, naar blot dens Spejdere hver især gør deres Pligt. Meningen er, at den enkelte Spejder, med Spejderloven indgraveret i sit Hjerte, skal forstaa og vide, at det er for Samfundet, for Hjemmet, for Skolen, for syge og fattige, at han skal udføre sine Bedrifter.

Jeg haaber dog, at alle mine Spejdere og Ulveunger stadigvæk udfører Smaabedrifter paa disse Omraader. Hvorfor skulde vi dog møjsommelig have arbejdet os gennem Brandmands- og Samariterproven, dersom Spejderen ikke

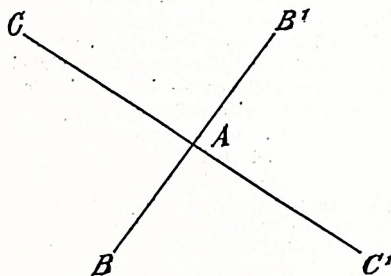
(Forts. Side 25)

her. Vi drejer den, saa Linien AB paa Kortet peger i Retning af AB i Terrænet, og indtegner Nordretningen gennem »B«, nu noterer vi ned i Lommebogen Kompasretningen fra »B« til de samme Punkter som før, f. Eks.

- »B« 1) Hjørne af Skov 67°
2) Kirke 82°
osv.

Nu afsætter vi ved Hjælp af Transportøren de tilsvarende Vinkler, og hvor Linien 1) fra »B« skærer Linien 1) fra »A«, ligger Hjørnet af Skoven. Hvor Linien 2) fra »B« skærer Linien 2) fra »A«, ligger Kirken osv. Man behøver naturligvis ikke at tegne hele Linien fra »B«, det er nok at tegne det lille Stykke, hvor den skærer Linien fra »A«.

Kortet udstyres med Nordretning og en Maalestok visende Maalestoksforholdet.

2. Tegne Kortet efter Hukommelse

det er udelukkende en Øvelsessag.

3. Maale Højde.

Der er forskellige Maader at gøre dette paa. Een er forklaret i Spejdebogen, og her skal forklares en anden, som er »Træsfældningsmetoden«. Man stiller sig et godt Stykke fra Træet, tager en Pind og holder den lodret i strakt Arm, lukker det ene Øje og afmærker med en Finger, hvor stort et Stykke af Pinden der skal til for at dække Træet. Nu drejer man Pinden 90°, saa den bliver parallel med Jorden, og erfarer derved, hvor Toppen af Træet vilde falde, hvis man fældede det, og man kan ved Afskridtning maale »Højden« af Træet.

af et lignende Kolarsystem, som der findes i et Automobil, og Cylindrene (i Reglen 6) er anbragt ovenpaa et Aluminiumsmotorhus. Omdrejningstallet for staaende Motorer i Reglen 1400 i Minuttet.

Ved Rotationsmotoren er Cylindrene anbragt i en Rundkreds om Motoraksen, der ved disse Motorer staar stille, medens selve Motoren roterer.

Rotationsmotorerne er jo noget lettere end de vandkølede Motorer og anvendes derfor en Del i smaa Kampflyvemaskiner og Jageremaskiner; men hvor det ikke saa meget kommer an paa Størrelsen, anvendes der overvejende staaende Motorer, fordi disse for det første er de mest driftssikre og desuden de mest økonomiske i Brug. Omdrejningstallet for Rotationsmotorer er ca. 1200. Alle Flyvemaskinmotorer arbejder i Firlakten.

Til at styre Monoplanet med har Flyveren to Rat, hvoraf det ene bevæges med Benene, og det andet med Haanden. Til Stigning af Maskinen i horisontal Retning har man Sideroret, som er anbragt paa Apparatets Hale og til Stigning i vertikal Retning har man Højderoret, som ogsaa er anbragt paa Maskinens Hale; endvidere har man til at opholde Balancen i Tværretningen de saakaldte »Ailerons« eller »Gauchissementklapper«, der er anbragt paa den yderste og bageste Del af overste Bærepplan. Alle Rorfladerne staar ved Styrkabler i Forbindelse med de respektive Rat, der kan bevæges af Flyveren.

Sideroret bevæges med »Fodrattet«, naar altsaa Flyveren vil dreje til højre, træder han i med højre Ben og omvendt ved Drejning til modsat Side. Naar Flyveren vil foretage en skarp Drejning, gør han endvidere Brug af »Gauchissementklapperne«, der staar i Forbindelse med Haandrattet, som vist paa Tegningen; alle som kan køre paa Cykle ved, at man, naar man med stærk Fart kører om et Hjørne, maa hælde sig ind i Svinget; det samme gælder for en Flyvemaskine, naar Flyveren som ovenfor omtalt vil dreje til højre, fører han, samtidig med at han træder i med Benet, Haandrattet over til venstre Side, hvorved den højre Klap hæves og den venstre sænkes; Virkningen vil let kunne forstås af Tegningen Fig. VIII.

Endelig staar Højderoret i Forbindelse med Haandrattet, saaledes at dette, naar det føres tilbage, bringer Maskinen til at stige, og naar det føres fremad, bringer den til at synke; man ser altsaa, at Haandrattet kan bevæges i fire Retninger.

Bigenwalds: »Flugzeug-Modelbau« giver en udmærket

Fremstilling af Flyvemaskine-Modelbygning, denne Bog findes paa Statsbiblioteket i Aarhus, men kan endvidere faas i Verlagsbuchhandlung Richard Carl Schmidt & Co., Lutherstrasse 14, Berlin W. 62.

Mogens Rendal.

Landmaaling.

Fordringer.

Spejderne skal kunne

- 1) tegne et nøjagtigt Kort over et Terræn, 100 m til begge Sider af en Vej i en Længde af 1 km langs denne. Alle de vigtigste Terrængenstande skal være indlagt. Maalestok $\frac{1}{2}$ Meter = 1 km.
- 2) tegne dette Kort efter Hukommelsen bagefter.
- 3) maale Højden af et Træ, Kirketaarn eller lign.
- 4) maale Bredden af en Aa eller lign.
- 5) maale Afstanden mellem to Terrængenstande, som han ikke kan nærme sig, men hvortil han kender Afstanden fra det Sted, hvor han staar.
- 6) foretage en Vinkelmaaling.
- 7) de almindelige anvendte Signaturer og Kortegn.

1. Tegne et Kort.

Rekvisitter.

Hertil anvendes følgende Rekvisitter.

- a) En Træplade 60 cm $\times$ 60 cm i Kvadrat.
- b) Et Stykke Papir 60 cm $\times$ 60 cm i Kvadrat.
- c) En Transportør og d) et Kompas.

Træpladen skal kunne anbringes paa et eller andet, saa at den kan staa omtrent vandret i Højde med Brytstet. Papiret fæstes paa Pladen med Tegnesøm. Transportøren bør helst være sirkantet, dog kan en halvrand ogsaa bruges.

Maalestoksforhold.

Paa Kortet skal $\frac{1}{2}$ m svare til 1 km i Terrænet. Det vil sige, at 50 cm betyder 100 000 cm, eller at 1 cm betyder 2000 cm. Dette udtrykker man ved at sige, at Kortet er tegnet i Maaleforholdet 1 : 2000.

Fremgangsmaade.

Basis. Det første, vi gør, naar vi kommer ud i Terrænet, er at vælge en Basis. Herved forstaas en Linie i Terrænet, som vore Maalinger skal gaa ud fra. Denne Linie skal være godt $\frac{1}{2}$ km og helst ligge nogenlunde centralt i Terrænet. Da vi endvidere skal gøre vore Maalinger fra Endepunkterne og kun kan udføre paa Kortet, hvad vi kan se fra disse, er det bedst, at Linien ligger højt, saa gør det ikke saa meget, at den ikke ligger centralt i Terrænet. Vi sætter 2 Pæle op, een i hver Ende af Basis-Linien og maaler Linien Længde omhyggeligt ved Afskridtning frem og tilbage. Lad os kalde Endepunkterne »A« og »B«.

Ved »A«. Vi stiller Pladen med Papiret op over Punktet »A« og afsætter et Pkt. paa Kortet, som vi betegner »A«. (Dette maa lægges saaledes, at vi kan faa hele Terrænet paa Papiret). Ved Hjælp af Kompasset finder vi Nordretningen og tegner gennem »A« en Linie i Retning Nord og sætter et N. ved den. Derefter finder vi, atter ved Kompasset, den Vinkel, Basis danner med Nordretningen — lad os sige, at denne f. Eks. er 80 Grader, vi afsætter da 80° paa Nordretningen, afsætter ud af denne Linie Længden af Basis og kalder Endepunktet »B«.

Nu vælger vi os de mest fremtrædende Terrængenstande (de maa være synlige baade fra »A« og »B«). Dernæst noterer vi ned i en Lommebog Kompasretningen til disse Punkter, for Eksempel saaledes:

- »A« 1) Hjørne af Skov 310°
2) Kirke 23°

osv.

Naar vi har taget Kompasretningen fra »A« til disse Punkter, afsætter vi ved Hjælp af Transportøren paa Kortet de Vinkler, som vi har maalt med Kompasset, og nummererer de Linier, vi faar, 1, 2, 3 osv. (Fra Lommebogen ved vi, at 1) gaar til Hjørnet af Skoven, 2) til Kirken osv.)

Her maa det huskes, at Graderne paa Kompasset gaar fra 0° ved Nord til 90° ved Øst, til 180° ved Syd, til 270° ved Vest op til 360° ved Nord. Linien 1), der har Kompasretningen 310°, danner altsaa en Vinkel med Nordretningen, der er 50° paa den vestlige Side af Nordretningen, og med Transportøren afsættes derfor 50° Vest for Nordretningen.

Ved »B«. Vi gaar nu med Pladen og Papiret til det andet Endepunkt af Basis »B« og opstiller Pladen

skulde forhindre Pigen i at stryge Tændstikker af, naar Køkkenet er fuld af Gas, eller resolut lægger en smuk Forbinding om Søsters bloddryppende Haand. Der var da ogsaa forleden en Spejder, der betroede mig, at han i et storhedsvanvittig øjeblik havde købt en Pakke Cigaretter; men inden han fik lukket op for Herligheden, kom han i Tanker om nogle alvorlige Ord, jeg havde sagt om det skadelige ved Rygning for unge Mennesker; og saa forærede han ædelmodig Pakken bort. Det var en lille Bedrift: han var paa Vej til noget der var forkert. »Jeg er Spejder,« siger han; »Haand- og Fodbremse paa!« saa var den klarell Ham skal jeg nok faa Glæde af. Det horer jo ogsaa til min store Glæde at hore,

at en Dreng, der for ½ Aar siden var Nr. 24 i Klassen, nu er Nr. 6 og stadig er paa Vej opefter. Det er saadanne Smaabedrifter, der efterhaanden skal gaa i Blodet paa Drengene, blive en Selvfølge og Vane, ja ligefrem et Stykke af deres Natur; saadanne Drengene er det, der en Gang bliver til de Mænd, der skal udføre de store Gerninger, sig selv til Ære, os til Gavn.

Hvor er de fleste Drengene egentlig fine og folsomme over for Naturen, og hvor kan de være forstaaende over for de Rigdomme og Skonheder, Livet rummer, hvor er det vidunderligt at mærke, hvilken Virkning en Sommeraftenstemning kan have paa saadan en rigtig Vildbasse.

Selv om Poul Sprogø har tryllet nogle

rene Pragtværker frem paa Væggene i vort Tropslokale »Paa Knasten«, er Synet deraf dog ikke nok til at skaffe os søde Minder. Dem skaffede vi os f. Eks. paa vor 5 Dages Fodtur i Paa-sken (Jyderup og Omegn); en Del af os var ogsaa med i Göteborglejren; desuden har vi været paa Søndagsture hele Aaret rundt.

Vi har haft mange gæve »aabne Huse«. Det kan nok være, vi spidsede Øren, naar Chr. Reinhard eller Gunnar Jørgensen (De kender ham!) læste op af utrykte Værker.

Naar en Gang mit hvide Skæg er groet fast til Stenbordet, vil jeg nu og da lytte efter de store Bedrifter, mine Drengene udfører omkring i Verden.

Thor.

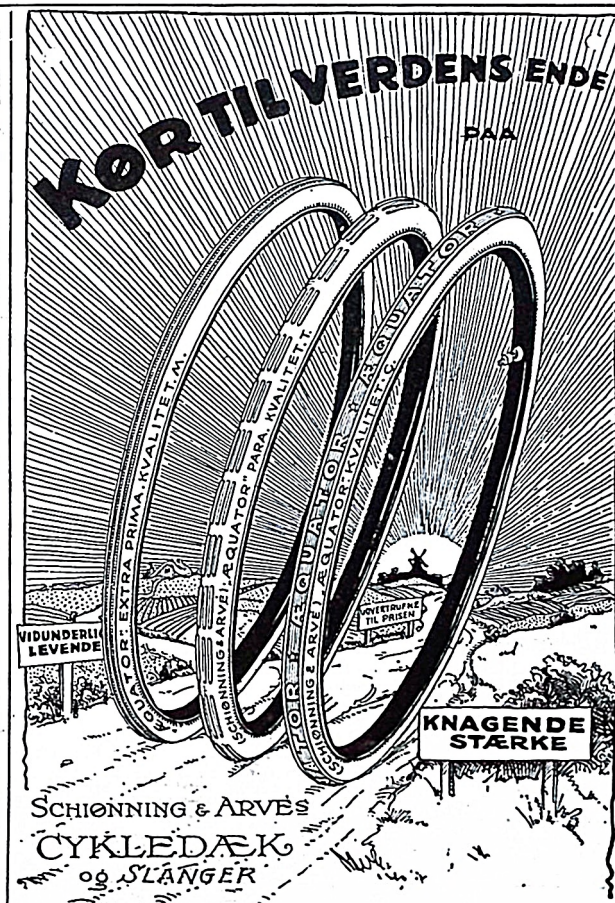
Løsning paa Svikspruttens Præmie-Rebus:
Australiens Jamboree-Repræsentant.

Lær at tale Engelsk.

Var det ikke en Ide, om I nu i Foraarsmaanederne rundt om i Troppene arrangerede nogle smaa Kursus i Engelsk. Der vil blive rig Lejlighed til at tale dette Verdenssprog i Aar ved den store Jamboree, hvor saa mange Kammerater fra Alverdens Lande stævner hid som vore Gæster. Naturligvis lærer de fleste af Jer Engelsk i Skolen og det skulde jo ikke være Skoletimer om igen — men Samtaletimer. Hvor I fik øvet Jeres praktiske Færdighed i at tale Sproget. Kan der ikke paa Stedet skaffes en Lærer saa skriv til Redaktionen. Maaske vi saa kan ordne Sagen paa en nem og billig Maade.

Spejderudstillingen

I B. T.-Centralen blev en ubetinget Succes! Spejderne havde faaet samlet en Mængde interessante og smukke Arbejder sammen, der gav et ypperligt Billede af deres Liv og Færden. Smaa, kykkelige Lejrbaalsunderholdninger satte »Boller paa Suppen« og morede de mange Besøgende. Tropsfører Friis-Møller og Kolonnechef Knud Jensen har Ære af det Slid, de har haft med at arrangere denne fikse og muntre Udstilling. Vi bringer et Billede derfra Side 19.

Hjemmet

Danmarks
POPULÆRSTE
UGEBLAD

54 Stkr. Sowjet-Rusland
og Randstater, alle forskellige,
Interessant historisk Samling,
kun Kr 1,64 franco overalt. Stort
forveitrykt Primærkatalog gratis.
Frimærkehuset Hermes,
Klosterstræde 18.
København K. Tlf. Bgen 900.

C. ØLLGAARD & GYLCHES

Frimærkehandel

Lille Kirkestræde 8

Telefon 3148

Specialitet: Skandinavien
Gamle Breve, Arkiver og Samlinger købes.

Spejd altid efter

Mærket Trø Ben i Ringen,
naar De køber Sæbe!
Dette morsomme lille
Mærke er Garantien for,
at De faar den ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe.

Over alt - overalt!

Gl. Numre af

Spejdernes Magasin

à 10 Øre sælges.

Nørregade 15, København. K.

C. V. STEENSTRUP

KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.

TELEFON: CENTRAL 4554

TELEGRAM-ADR: APOLLOLYRE.

Stort Lager haves altid af

alle **Musik-Instrumenter**

for **Spejder-Orkestre.**

Reparationer udføres.

Hjemmenes Musikhus er

50, Aaboulevard 50.

Fine Skabsapparater

Koncertapparater 80 Kr.

Flot udstyret i Mahogni- og Egetræ.

med indb. Tragt og dobbelt Fjederværk.

Stort Udvalg i Polyphon-Plader!

Altid sidste Nyheder i dobbeltspillede Plader fra Kr. 2,75.

Kom og hør! Plader prøvespilles uden Købetvang **Kom og hør!**

Alle Reparationer udføres — Alle Reservedele føres — Ekstra fine Lyddaaser

Telefon Nora 3540.

C. Frandsen.

En
HAFNIA
ægte Maltøl
daglig

styrker
og bevarer
Sundheden

Leverandør til det kgl. danske Hof.

Lejr- og Spejderudrustning

Korps-Kontoret

Nørregade 15 - København K.

**Dansk og udenlandsk
Litteratur**

Hurtigste Forskrivning. Subskriptioner modtages.

P. HAASE & SØNS BOGHANDEL

(fr. Lehmann & Stage)

Løvstræde 8 (overfor Postgaarden). Tlf. 5130-5178

Konto kan aabnes efter nærmere Aftale.

HAR DU BESØGT LEJR- OG SPEJDERHUSET NØRREGADE 15?

TRYKT HOS J. JØRGENSEN & CO. (IVAR JANTZEN)

Lambertus Tillys Bogtrykkeri

Nørregade 15 - Tlf. Bgen 4036